

Cu ocazia zilelor de 1 și 8 Martie, urez tuturor doamnelor și domnișoarelor o primăvară minunată, înfloritoare și plină de iubire.

Să fiți sănătoase, puternice, să vă bucurați alături de cei dragi, având parte numai de momente deosebite în primăvara anului 2022.

Valerică Gh. Circiumaru
Primarul Municipiului Roșiori de Vede

DRUM

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA MUNICIPALĂ DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Fondat 1935. Seria nouă. ISSN 1454 - 198X ANUL 25, NR. 654, FEBRUARIE 2022

Editorial
Sub semnul iubirii

Calendarul lunii februarie cuprinde, printre altele, și două evenimente care stau sub semnul iubirii: Valentine's Day, cunoscuta sărbătoare occidentală, de rit catolic, și Dragobetele autohton, sărbătorite în zilele de 14, respectiv 24, ale lunii. Ambele constituie momente speciale, în care se celebrează dragostea, acest sentiment înălțător care stă la baza vieții.

Un vestit înțelept persan, Rumi, preamărind sentimentul iubirii, cugeta că, dacă bolta cerească ar sta în loc, singura lume care s-ar mișca în univers ar fi aceea a îndrăgostiților.

Venim pe lume din dragoste. Suntem crescuți și educați cu dragoste de părinții noștri, iar noi, când vine vremea, ne îndrăgostim, întemeiem o familie și transmitem mai departe urmașilor valorile morale cele mai alese și sentimentele cele mai nobile, pe primul rând situându-se iubirea.

Ziua Sfântului Valentin sau Ziua Îndrăgostiților a fost adoptată mai nou și pe meleagurile noastre, în ciuda unor voci contestatare. Tinerii par încântați că există o astfel de zi, care le dă prilejul să fie, oficial, mai aproape de persoana iubită.

Se spune că Valentin a fost un preot roman, martirizat în timpul persecuției împăratului Claudius, în anii 269-270 d. Hr. Tânăr fiind, Valentin îi ajuta pe creștinii persecutați. Prins și băgat la închisoare, el a devenit un propovăduitor. Deși era întemnițat, trimitea mesaje de încurajare prietenilor, spunându-le, printre altele: „Amintiți-vă de Valentin! Vă iubesc!”.

Legendele românești vorbesc despre Dragobete, simbolul iubirii, ca fiind fiul Babei Dochia, dominantă a începutului de primăvară, din prima jumătate a idelor lui Martie. Dragobete este un fecior chipeș și puternic, supranumit și „Logodnicul Păsărilor”, fiindcă, în vechile tradiții dacice, el oficia în ceruri nunta tuturor viețuitoarelor de pe pământ.

Ambele sărbători ne dau prilejul de a medita la sentimentul iubirii nu doar pentru persoana iubită ori pentru cei dragi, familie și prieteni, ci pentru tot ce este ființă omenească și pentru toate formele de viață din jurul nostru. Ce poate fi mai înălțător decât să treci pe lângă oameni, purtând zâmbetul pe față, să treci pe lângă animale, plante, păsări, admirându-le frumusețea și celelalte daruri cu care sunt înzestrate, să ajuți cât poți mai mult și să nu distrugi?

Da, o visătoare, veți spune!

Din păcate, nu se întâmplă așa, fiindcă suntem oameni și mai avem și războaie de purtat, precum și proverbe „pilduitoare”: „Homo homini lupus est…”.

Tot rătăcind prin infinitățile din abisul sufletului meu, am înțeles că iubirea este o cheie care poate deschide orice poartă ferecată. Trebuie să învățăm să o folosim până vom deschide toate Porțile Vieții! Numai să nu fie prea târziu…!

Domnița Neaga

Ziua Culturii Naționale

15 ianuarie 2022 — Ziua Culturii Naționale.

Ca în fiecare an, o astfel de sărbătoare națională nu avea cum să treacă neobservată, cu atât mai mult cu cât Eminescu a fost, este și va fi unul dintre cei mai iubiți și recitați poeți ai tuturor timpurilor. Sesiunea festivă a început cu depunerea de flori la statuia poetului din Parcul Central „Av. Nicolae Popescu - Vedea”. Învingând gerul de afară prin iubirea de poezie, la eveniment au participat elevi ai școlilor și liceelor roșiorene, alături de profesori de limba și literatura română, care au depus flori și au recitat din opera eminesciană.

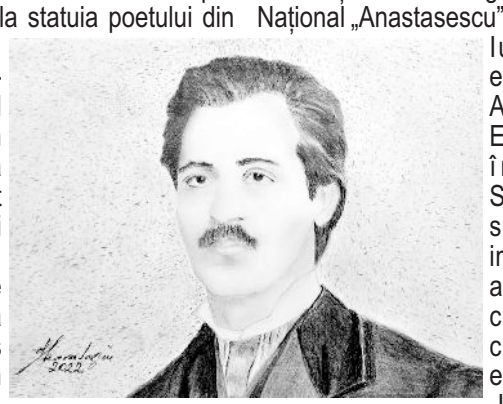

Apoi, cei care au dorit au participat în Sala mare de Conferințe a Casei de Cultură la o inedită manifestare omagială dedicată zilei de nașterea a poetului Mihai Eminescu, activitate cultural-artistică intitulată „15 ianuarie, Ziua Culturii Naționale — 172 de la nașterea poetului național Mihai Eminescu”.

La manifestare au susținut comunicări dna Simona Băluș, profesoară de limba și literatura română la Colegiul Național „Anastasescu” și președinta Asociației „Mihai Eminescu”, dl Iulian Bitoleanu, profesor doctor la același colegiu, și directorul DCECS, dl. Silviu Arsu.

Apoi, elevii Liceului Tehnologic „Anghel Saligny”, sub îndrumarea profesorilor Eugenia Staicu și Adrian Dragnea, cei ai Colegiului Național „Anastasescu”, sub îndrumarea prof. Iulian Bitoleanu, și elevele înscrise la Asociația „Mihai Eminescu”, sub îndrumarea prof. Simona Băluș, au susținut un impresionant moment artistic totul culminând cu recitarea întregii capodopere eminesciene „Luceafărul” de către elevul Colegiului Tehnologic „A. Saligny”, Valentin Ignatov.

Avem certitudinea că indiferent de modalitatea de predare, cea față-n față sau on-line, cursurile se fac cu dăruire, elevii sunt avizi de informație și mai ales să învețe, cultura fiind cea care va câștiga la final... ca de fiecare dată!

Monica Tuinete
Grafica: **Daniela Achim Harabagiu**

Ziua Mondială a Zonelor Umede

„Natura a știut să facă și din ciulini o capodoperă.” (**Vasile Ghica**)

La Casa de Cultură a Municipiului Roșiori de Vede, s-a desfășurat luni, 7 februarie 2022, o activitate pe cât de așteptată, pe atât de apreciată de cei prezenți: **„Ziua Mondială a Zonelor Umede”**, eveniment inițiat tocmai din dorința de a face cunoscută și această zi și de a face ceva constructiv pentru protejarea acestor zone în particular și a naturii *in extenso*.

La activitate, a fost invitată consiliera de la Agenția pentru Protecția Mediului Teleorman, doamna Oana Cristiana Cimpoieru, purtătorul de cuvânt al A.P.M. Teleorman. A fost prezentat un material în power-point despre zonele umede, care sunt acestea, factorii de poluare și despre ce trebuie să facem ca să le protejăm.

La invitația inițiatoarei, referentul de creație artistică al Casei Municipale de Cultură, a răspuns prompt Școala Gimnazială „Al. Depărățeanu”, aceasta fiind reprezentată de clasa a V-a, coordonată de prof. Emil Cristea, care a venit însoțit și de directoarea unității, dna Alina Vlad.

Ceea ce m-a impresionat cel mai mult au fost desenele realizate de ei și afișate într-o expoziție prezentată în timpul evenimentului.

Primăria și Consiliul Local al Municipiului Roșiori de Vede, prin Direcția pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, organizatorii activității **„Ziua Mondială a Zonelor Umede”**, au mulțumit pentru strădanie elevilor prezenți, oferind fiecăruia dulciuri și câte un pachet format din patru volume apărute în prestigioasa Colecție DRUM.

Așa cum am promis încă de anul trecut, când am organizat evenimentul **„Laboratorul de aer liber”**, dorim să înlesnim generațiilor tinere o conexiune mai profundă cu natura și să le sădim respectul pentru toate formele de viață existente.

Asta am încercat și noi să facem și de data aceasta și rezultatele sunt îmbucurătoare, date fiind răspunsurile primite de la elevi, desenele realizate de aceștia, dar mai ales de implicarea profesorilor...

Și vom continua... pentru că natura este casa noastră, a tuturor, indiferent de vârstă și de profesie!

Monica Tuinete
Foto: **Monica Tuinete**

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman

EUROPE DIRECT Teleorman - legătura TA cu Europa!

• *Lecția de informare europeană la Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” din Roşiori de Vede*

Prima *„Lecție de informare europeană”* a anului 2022, organizată şi derulată de ***Centrul EUROPE DIRECT Teleorman***, a avut loc, în data de 27 ianuarie, la ***Şcoala Gimnazială „Mihai Eminescu” Roşiori de Vede***.

Cunoaşterea politicilor, strategiilor şi priorităților Uniunii Europene pentru anul 2022: ***Pactul verde european, O Europă pregătită pentru era digitală, O economie în serviciul cetăţenilor, O Europă mai puternică pe scena internaţională, Promovarea modului nostru de viaţă european, Un nou elan pentru democraţia europeană, NextGenerationEU, Conferinţa privind Viitorul Europei,*** dar mai ales ***2022 - Anul European al Tineretului*** au fost subiecte de dezbatere ale acestei prime întâlniri de informare europeană, cu participarea elevilor de la ***clasele a VIII-a A, VIII-a B şi a VIII-a C*** de la prestigioasa instituţie de învăţământ roşioreană,

eveniment derulat cu respectarea normelor sanitare în vigoare.

Text şi foto:
Marinela Ruşanu
Aurelia Bărbuţ

Continuare în pagina 8

„Comicul Caragiale?”

Direcția pentru Cultură, Educație, Creație și Sport Roșiori de Vede a găzduit marți, 1 februarie 2022, lansarea volumului „Comicul Caragiale?”, autor Eugenia Viorica Staicu, numărul 34 apărut în Colecția DRUM, serie nouă.

În deschidere, a avut loc un moment artistic susținut de poeta Florina Carvaci, membră a Uniunii Scriitorilor din România, care a recitat cu sensibilitatea-i cunoscută câteva dintre poeziile lui Caragiale. Apoi, un grup de elevе ale Liceului Tehnologic „Anghel Saligny”, coordonate de prof. Eugenia Staicu, au prezentat într-un decor demn de marile scene naționale, un fragment din „Conu Leonida față cu reacțiunea”, de I. L. Caragiale, scenetă ce a primit aplauzele entuziasmate ale publicului (doritor, de altfel, de astfel de manifestări culturale).

Cartea a fost prezentată de Domnița Neaga, membră a Uniunii Scriitorilor din România, care, în urmă cu câțiva ani, îi preda autoarei limba și literatura română în calitate de profesoară. Așa cum declara dna Staicu, iubirea pentru cultura noastră, pentru frumos și mai ales pentru a studia limba și literatura română (dar mai ales gramatica limbii române) i-a fost inoculată de cea care i-a stat alături la prima sa lansare de carte, doamna poeziei teleormănene, prof. Florica (Domnița) Neaga.

Lansarea volumului s-a făcut în prezența prof. Luminița Vilae, Inspector Școlar General Adjunct, și prof. Sanda Mănica, Inspector Școlar de Limba și Literatura Română, venite special pentru acest eveniment de la Inspectoratul Școlar Județean din Alexandria și care au declarat că se bucură să vadă că echipa de profesori este așa de bine pregătită, că dăruirea cu care se predă la școală este vizibilă. Acestea au fost încântate de complexitatea evenimentului și de aplombul elevilor.

Tânăra scriitoare se află la debutul literar și a ales să scrie despre Caragiale tocmai pentru că a dorit să arate și o altă față a marelui dramaturg.

Eugenia Staicu ne-a demonstrat că esențele tari se țin în sticluțe mici, că are condei, că promite multe din punct de vedere literar și sunt convinsă că nu se va opri aici. Felicitări! La cât mai multe volume!

Monica Tuinete
Foto: **Aurelia Bărbuț**

Rămas bun, doamna profesoară!

Doamna Tania Spiridon, minunata profesoară de biologie de la Școala nr. 1 și Liceul „Anastasescu” din Roșiori de Vede, în vârstă de 98 de ani, a trecut în veșnicie pe 7 ianuarie 2022, la Los Angeles, dar în inima mea și a colegilor a rămas cu nemărginită dragoste și recunoștință.

Veșnică să-i fie odihna și pomenirea!

Argentin Porumbeanu,
Păpușa Bărbuț și colegii

Citatul lunii

„Adevăratul gust al fericirii este cel care se găsește în lacrimile noastre de bucurie. Avem de ce plânge: acele clipe minunate vor dispărea, nu vor dura!”

„Și nu uita să fii fericit!” — Christophe André

Rubrică îngrijită de **Adriana Miu**

Trăire creștină

Ce am învățat (eu) din perioada Pandemiei

Fiecare zi care se consumă sub soare este o carte de istorie la scară mică în care Dumnezeu vrea să ne vorbească, în felul Său. Uneori îi răspundem în felul nostru, alteori încercăm să-i răspundem în felul dorit de El, alteori Îi spunem că, dacă avem o viață și un pământ de locuit pe el și de împărțit între noi, de ce ar mai fi nevoie și de cer, de veșnicie și de altele asemenea lor. În Marele Inchizitor, Dostoievski face o radiografie a unei societăți care Îl respinge pe Hristos Care nu își mai găsește locul, din moment ce a dăruit omului puterea, rațiunea și o ierarhie, vremelnic rânduită să conducă cele spirituale.

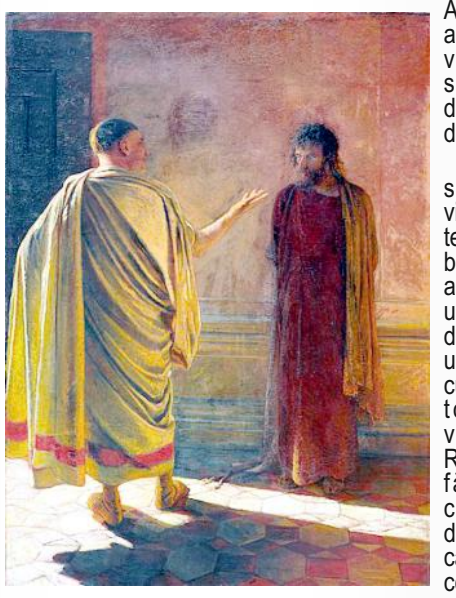

Evenimentele nefericite din istorie, și cam despre acestea am învățat la istorie, ne impresionează lapidar atunci când este o Sărbătoare națională sau apare vreo discuție prin media. În rest, convinși fiind că istoria e spusă de învingători, ne reașezăm în propriul confort, sperând că dramele omenirii nu se vor mai repeta, cel puțin atât cât să nu ne deranjeze din a da și a primi like-uri pentru ceea ce am postat pe rețelele de socializare.

Și iată că, în acest confort total, ne-a găsit această pandemie. Și dintr-o dată ne-a fost zdruncinat confortul, ne-au fost scurtate vacanțele și ne-a fost întunecat viitorul. Unii dintre cei cunoscuți au trecut la cele veșnice, înmormântați ,,în grabă”, din cauza unor bâjbâieli legislative. Salutul a fost redus la o mimare, iar zâmbetul a devenit invizibil din cauza măștii de protecție. Fiecare a simțit și a trăit drame la nivel personal, mai mult sau mai puțin. Dar nu cred că e cineva care să nu fi fost mișcat de cele auzite, trăite și văzute.

Poate că e devreme să culegem ceva învățăminte, din moment ce încă nu am fost ,,informați de specialiști” că viața ,,revine la normal”. Care normal? E întrebarea la care nu vom ști să răspundem la vremea anunțului. Totuși, ceva concluzii provizorii se impun, cel puțin așa cum le pot înșira eu.

Pandemia mi-a arătat că sunt firav, că tot ceea ce cred eu, că tot ceea ce îmi propun să fac, dacă nu are girul lui Dumnezeu, este supus eșecului. Da. Sunt firav, existența mea este una extrem de ,,subțire”, chiar dacă simt uneori că veșnicia îmi aparține. Prin propriile mele forțe și prin încrâncenata mea voință umană, nu pot depăși acest mod de a înțelege viața. Am înțeles că în frică nu se naște rugăciunea, ci doar oportunitatea supraviețuirii. Rugăciunea este hrana cu care se hrănește viața omului, indiferent de ce vremuri are parte. În rugăciunea sinceră găsim un sens al vieții și al preocupărilor noastre. Am căutat cu toții vinovații răspândirii acestui virus; am asistat la diverse scenarii, unele cu iz de adevăr, altele fantasmagorice. Și la ce ne-a folosit? O știre nu schimbă istoria. Decât dacă este urmată de un calup de publicitate(!?). Sfântul Teofan Zăvorâtul îi învăța pe ucenicii săi, pe la mijlocul secolului al XIX-lea, că rugăciunea „nimicește curiozitatea, părerile și bănuiala.”

Apoi, am înțeles că adevărul științific este relativ. Ceea ce era teorie absolută la începutul pandemiei a devenit teorie relativă după câteva luni. Oamenii de știință nu au mai avut nume, devenind specialiști, iar medicii au devenit destinatarii unor protocoale și formule de tratament „de moment”, comunicate pe baza „unor cercetări și dezbateri internaționale”. Morții și bolnavii devin cifre înfiorătoare ale unor statistici sumbre din care „lumea medicală” va trebui să învețe ceva. Ce? Vom vedea dacă mai apucăm. Conștientizarea și mărturisirea neputinței sunt începutul înțelepciunii, se spune pe la ușa bisericii. Sfinții Părinți spun că doar moartea este adevărul absolut al vieții. Alt adevăr absolut formulat de om nu are decât caracter de provizorat. La întrebarea lui Ponțiu Pilat, adresată lui Iisus, „Ce este adevărul?”, Mântuitorul tace, bine știind că adevărul este categoria mereu schimbabilă a omenirii, așezat pe o tablă a orgoliilor, intereselor și ipocriziei umane. De fapt, Hristos, singur, spune că El este „Calea, Adevărul și Viața”. Deci, adevărul uman are valoare numai dacă slujește adevărului dumnezeiesc și desăvârșirii umane.

Am înțeles că oamenii sunt prezențe vindecătoare, atunci când te însoțești cu ei la cele bune. Familia este un loc al mântuirii. Cred. Este și un loc unde ești altcumva decât pe stradă. Dar este un loc limitat. Or, oamenii cu care interacționezi sunt tot atâtea prezențe vindecătoare. Rugăciunea în biserică fără enoriași a fost cutremurătoare, dramatică, lipsită de căldura pe care ți-o dă celălalt. Nu înțeleg cum unii nu simt nevoia să se roage și împreună cu alți semeni lângă ei. Adam era trist pentru că nu a găsit ajutor potrivit pe măsura lui în tot ceea ce Dumnezeu crease. Deodată, crearea Evei înseamnă sens și țel pentru amândoi. Oamenii sunt minunați, mai ales atunci când îi îmbrățișezi. Rămâne să vedem când o vom putea face iarăși, fără frica de a „răspândi” virusul. Părintele Stăniloae spunea că „cel mai frumos și convingător discurs despre dragoste este îmbrățișarea.”

Am înțeles că uneori frica de boală și moarte este mai puternică decât orice alt sentiment. La acest nivel am devenit laș (vorbesc de mine). Și știu că mântuirea nu se câștigă de cei lași și temători. Dar e ușor vindecătoare dacă te rogi și crezi în lucrarea lui Dumnezeu. Cel ce se roagă crede că Dumnezeu face, prin tot ceea ce îngăduie, poteci sigure spre Împărăția Sa.

Am învățat să mă spăl pe mâini! Nu știam până să fiu informat, pe baza anunțurilor de interes public. Bunicul îmi citea din Sfânta Scriptură că Iisus îi învăța pe cei dispuși să-L asculte că „tu însă, când postești, unge capul tău și fața ta o spală”, înțelegând că, pentru a-ți spăla fața, e nevoie să ai și mâinile spălate. E drept că Iisus nu a avut nicio televiziune de partea Sa, iar bunicul nu a fost recrutat de vreo agenție de publicitate, cel puțin până a trecut la cele veșnice.

Am înțeles multe. Aș dori să nu le fi înțeles așa. Dar știu că Dumnezeu așa a vrut să ne facă să cunoaștem. Iar dacă le-am trăit așa, cred că vrea să mergem către El cu acestea în colecția amintirilor și trăirilor noastre. Pentru Dumnezeu există doar amintiri mântuitoare. Adevărul „relativ” este acela că Dumnezeu ne-a șoptit, acum, că, în relația autentică cu El și cu oamenii, nu se trăiește mult și bine, ci se moare frumos. Adierea veșniciei se aude în focul încercării. Uneori e bine să credem că dacă nu Îl putem iubi suficient de mult pe Dumnezeu, cel puțin să nu Îl împiedicăm pe El să ne arate că ne iubește.

Preot **Eugen Cătălin Păunescu**

LA LUMINA ZILEI

Dimineața

Primăria și Consiliul Local au investit în microbuzul școlar propriu, ca multe administrații comunale. Pentru deplasarea elevilor de la domiciliu la școală și invers. E o faptă de apreciat.

La prânz

Astăzi, vineri, 11 februarie, când scriu acest material, temperatura aerului va fi de +16ºC! De la începutul anului am avut o iarnă fără zăpadă, cu multe zile cu temperaturi pozitive, mai mari decât normal, cu precipitații puține. Excepție a fost sâmbătă 5 februarie, când a plouat mai bine, în continuu, mai multe ore.

Am avut zile când vântul a fost foarte puternic, uscând și el solul.

Sper să urmeze o primăvară cu ploi în cantități mari, natura și omul având nevoie de apă.

În amurg

A fost demarată și pe strada Dunării, între străzile Bălăcescu și Dobrogeanu Gherea, activitatea de instalare a bordurilor pe aleile dintre blocuri, ca în zonele Intim, Sănătății, Izbiceanu.

Nu a fost încă finalizată.

Gh. Tutcălău

DRUM
PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA MUNICIPALĂ DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Responsabil de număr: Monica Tuinete
Tehnoredactare: Vladimir Mutu
Colectivul de redacție:
Domnița Neaga, Cristian Gabriel Moraru, Iulian Bitoleanu, Ion Scarlat, Ioan Romeo Roșiianu, Petre Bozdoc, Gheorghe Tutcălău, Gheorghe Vlad, Victor Osăceanu, Eugen Cătălin Păunescu, Virgil Andronescu, Daniela Achim Harabagiu, Eugenia Staicu, Gabriel Argeșeanu, Aurelia Bărbuț, Marinela Rușanu, Veronica Cojocaru, Monica Tuinete
Culegere texte: Monica Tuinete
Distribuire presă: Elvira Stângă

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Casa de Cultură, str. Dunării nr. 54 - 56, Roșiori de Vede. Telefon: 0247 460619. E-mail: ziaruldrum_rosiori@yahoo.com

Răspunderea pentru conținutul materialelor publicate revine autorilor.

Tiparul executat la S.C. TIPOALEX S.A. Alexandria str. Ion Creangă nr. 53, Tel./fax : 0247 / 31 18 84

Cutiuța cu amintiri (I)

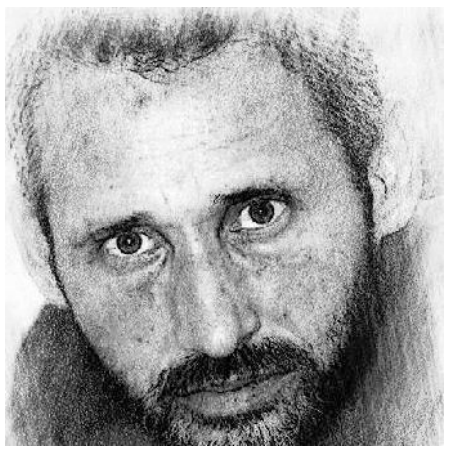

În ultimii ani am fost nevoit să revin destul de des în orașul de baștină Turnu Măgurele. Pentru părinții mei, dar și pentru prietenii rămași acolo. Pentru orașul în sine mai puțin: un fel de ciudă sau cam așa ceva îi purtam pentru că nu plecasem din locul natal de voie, ci de nevoie, forțat de unele împrejurări și de unii *oameni*. Am ales această temă, să-i zic așa, deoarece, pe 10 februarie, este Ziua Spirituală a urbei, dar și pentru faptul că în ultimii câțiva ani m-am recuplat la spiritualitatea turneană prin noua generație de oameni excepționali (scriitorul Valeriu Ion Găgiulescu, memorialistul Noro Jerca, scriitorul de istorie Gigi Țeican ș.a.), care dau o nouă și pozitivă turnură orașului meu natal Turnu Măgurele.

Amintiri frumoase, dar și amintiri dureroase, m-au năpădit deodată. Am deschis cutiuța cu amintiri și am ales-o pe cea mai din adâncul memoriei. De multe ori am trecut prin fața clădirii — monument arhitectural vechi, de ceva ani restaurat, clădire care până prin anul 1998 găzduia Muzeul de Artă și Istorie al municipiului (*Casa Angelescu*) amplasată pe dreapta venind dinspre Port, la intersecția Bulevardului *Republicii* cu Strada *Vlad Țepeș*. Imediat, după, în stânga sa, se află maiestuoasa Catedrală creștin-ortodoxă *Sfântul Haralambie*, în dreapta sa, vis-a-vis un supermarket, în spatele lui, ruina fostului cinematograf *Turris* și Liceul Tehnologic *Sfântul Haralambie* și, în față, *Parcul Central (Grădina Publică)*. Cel din urmă aflat acum într-o totală și profundă modernizare. Catedrala, din nou în restaurare, de data aceasta cu fonduri europene. Liceul, numit *Agroindustrial* și apoi *Sf. Haralambie* pe când învățam acolo, din ce în ce mai sărac în elevi. Fostul cinematograf *Turris* și-a dat ultima suflare odată cu filmul *Cu nașul la psihiatru*, film pe care acolo l-am văzut pentru prima oară. Muzeu, dacă va mai fi, va fi în altă locație. Spun experții, și nu-i putem contrazice, că noile reglementări legislative din domeniu presupun clădiri care să corespundă prezentului; *Casa Angelescu* nu mai corespunde tehnic noilor cerințe.

În anul 1994, am păsit pentru prima dată în incinta muzeului, atunci când l-am cunoscut pe unul dintre boemii urbei, profesorul de istorie Traian Panea, custodele instituției. Tot atunci i-am cunoscut pe: regretatul profesor-pictor **Dumitru Negru** — artistul pe care l-am *imortalizat* într-un amplu interviu în 2010; sculptorul în lemn Dumitru Mișu; pictorul Gabriel Vitalia; pictorița Maria Sacerdoțeanu; regretatul pictor **Cristea Ionescu**; profesorul Pascu Bolborici, căruia i-am acordat sprijinul în realizarea tehnică a unei *monografii* a orașului, precum și pe alți oameni de vază ai orașului. Oameni care, din păcate, au fost marginalizați până la uitare de autoritățile administrative ale municipiului căruia i-au adus glorie și i-au dus faima în toate cele patru zări ale patriei.

Îmi amintesc de ultimul vernisaj al unei expoziții de pictură ce a avut loc pe simezele muzeului: *natură statică cu flori* și un *peisaj cu bărci*; un impresionant *portret* monumental *de femeie* lucrat în culori bine armonizate și tuse ascunse — în lucrare se putea descoperi o adevărată profunzime sculpturală; un colaj de *crochiuri* înfățișând *nuduri*, *personaje* și scene *biblice*; câteva *autoportrete*. Am avut onoarea și plăcerea de a vedea: o lucrare modernistă în care albul eliberat era înconjurat de ocruri ce compuneau un mozaic, completându-se reciproc, fiind bine și armonios legate de o sfoară răsucită ce contura un trup subtil de *femeie* ce lăsa loc interpretărilor; *flori* într-o vază abia sugerată, două cantități *cromatice* bine compuse și un *vas de ceramică* din care țâșneau flori de un superb *dramatism cromatic*; o varietate de genuri și tehnici și o îndrăzneală pentru care artiștii expozanți își meritau toată lauda. Nu mai au loc expoziții de artă... (numai pictorul **Dumitru Negru** a mai reușit de câteva ori într-un deceniu și jumătate să mai adune artiști turneni și teleormăneni în câteva expoziții desfășurate prin diverse localuri!).

Orașul lâncezește de mulți ani într-un absurd... în aproape orice... și mai ales într-ale artei. A fost un timp, cam îndelungat, în care șerpii luaseră locul artiștilor și publicului în curtea edificiului de cultură! Ierburile reprezentau peisajul de junglă, totul se adaptase foarte bine orașului încremenit în epoca marilor căutări ale unei luminițe ce nu se lăsa zărită cu niciun chip la capătul unui imaginar tunel.

Speranțele muriseră! Artiștii turneni au rezistat eroic, *fiecare pe barba sa*. Mulțumiri din inimă acestor eroi locali, mulțumiri pentru lupta cu inerțiile sistemului, cu prejudecățile maselor și nu numai!

După câțiva ani de zile, timp în care clădirea (boierească) de patrimoniu a ajuns o ruină, a fost cumpărată de un privat local și a fost restaurată. Însă, rolul de muzeu nu și l-a mai recăpătat niciodată și... de ani buni stă... agățat pe zidurile acesteia un mare afiș pe care scrie *De vânzare sau închiriere* (pe englezește, desigur!). Curtea acesteia nu mai este o șerpărie, dar nici aranjată nu este — așa cum eu o făceam săptămână de săptămână într-un soi de voluntariat; de muzeu nimeni nu își mai amintește, nici măcar de ideea de *altar al culturii* locale, nimeni nu mai speră.

Îmi aduc aminte că Muzeul din Turnu Măgurele reprezenta o oază de boemie într-un ocean de *capitalism păgân* amestecat la modul cel mai grotesc cu sărăcia lucie a zonei. Îmi amintesc cu plăcere și tristețe în același timp de profesorul-muzeograf (extraordinar grafician) Traian Panea, ca fiind printre ultimii boemi ai generației sale. De la domnia sa am învățat multe, printre care și panotarea unei expoziții.

Cu ani în urmă îmi spunea un prieten, pe atunci licean, acum profesor de filosofie, trăitor la mare intensitate al acelor timpuri și locuri și oameni, alături de *cei mai boemi dintre boemi*: „La Muzeu nu se întâlnea om cu om, idee cu idee, prieten cu prieten, ci se întâlneau ipostaze, farmece, magii. Era o vreme când se făcea țuica, când se scria poema, când se făcea zambacul, când se sculpta statuia. Virgile, nu doar clădirea mă interesează, nu candelabrul care putea să ne ucidă într-o zi pe toți, nu wc-ul infect de-ți rămânea mirosul în simțuri zile întregi dacă treceai pe acolo, nu expozițiile ținute (puține reușite, restul boemă pură), ci misterul luminii existente acolo, geamul acela portocaliu care sclipea noaptea când veneam beți de la cârciuma de vis-a-vis, ușa aceea de metal care ni se deschidea ca Lupului de stepă de fiecare dată când delirul nu era total. O, tempora...! Iar dacă însăși clădirea se dărâma, puțin îmi păsa. Cu dărâmatul ăsta nu e așa de ușor cum își închipuie lumea. Nu se poate dărâma credința că pe acolo am trecut zece ani, zi de zi, că am delirat până la real, că am citit tot ce se poate citi (cărți, femei, sticle, zori, parcul). *Sapienti sat!* (Cei înțelepți sunt suficienți!)”.

P.S.: Îi răspund acum, după un deceniu, căci niciodată nu-i prea târziu pentru răspunsuri, cum nici pentru întrebări: Da, dragă prieten, nu numai despre clădirea superbă — la origine, am vorbit, ci mai degrabă despre spiritul boem al acelui lăcaș care și acum îmi bântuie amintirile de câte ori mă reîntorc în Turnu Măgurele și trec prin fața fostului Muzeu de Artă și Istorie!

Virgil Andronescu, membru al Mișcării Litera13 din Brăila

Invitație la lectură

Dragi cititori, începând cu numărul acesta, Biblioteca Municipală „Gala Galaction” vă propune rubrica de recomandări de lectură, care sper să vă convingă să veniți la biblioteca publică din municipiu și să redescoperiți beneficiile cititului. Recomandările de lectură propuse în această lună au în vedere latura spirituală, dezvoltarea personală, cunoașterea de sine și de ce nu vindecarea sufletului prin cititul de plăcere. Călătoria noastră începe cu volumul:

101 povești vindecătoare pentru adulți: folosirea metaforelor în terapie, autor George W. Burns, Editura Trei, București, 2012.

„Numind aceste istorisiri metaforice *povești vindecătoare*, definesc vindecarea într-o perspectivă largă. Cu toate că, în cultura noastră occidentală, *vindecarea* este poate cel mai adesea folosită în contextul tratării unei boli fizice sau al vindecării unei probleme fizice…Ca atare, poveștile nu sunt doar despre refacerea a ceea ce s-a deteriorat sau despre tratarea simptomelor, ci sunt — așa cum a fost dintotdeauna povestitul tradițional — despre un mod de trai, o filozofie a vieții și o existență care se găsește în armonie cu relațiile dinamice ce dăinuie între minte, trup, suflet și mediul ambiant. De aceea, poveștile sunt mai mult decât un mijloc de rezolvare a problemelor. Poveștile pot întări, îmbogăți sau stimula.”.

Așa că această carte este o colecție bogată de povești terapeutice recomandată psihoterapeuților și nu numai.

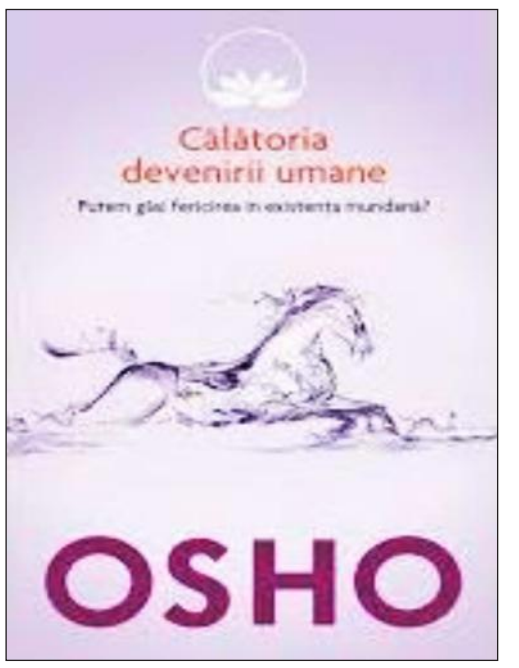

Tot ca recomandare este și cartea **Călătoria devenirii umane — Putem găsi fericirea în existența mundană?**, Osho, Editura Litera, București, 2014.

„Învățăturile lui Osho, unul dintre cei mai cunoscuți lideri spirituali al secolului XX, răstoarnă tiparele clasice de gândire, provocându-ne la o permanentă punere sub semnul întrebării, a certitudinilor și la un proces de conștientizare de sine.

Oamenii discută despre tot soiul de lucruri, oamenii citesc despre tot soiul de lucruri, dar în general nu se deranjează niciodată cu propria lor persoană. Se pare că se consideră pe ei înșiși ceva sigur… nu te considera ceva sigur. Privește înlăuntru, află cine ești și, dacă există cu adevărat sau dacă în tine e doar un gol și trebuie făcut ceva pentru ca sămânța din tine să încolțească, îngrijește-te de sămânță, pentru ca într-o zi să poată încolți.”.

O carte ca o provocare, cu multe întrebări și afirmații, o carte din categoria dezvoltare personală. Învățăturile lui Osho unul dintre cei mai cunoscuți lideri spirituali ai secolului XX, cu siguranță nu vă vor lăsa indiferenți, ci dimpotrivă vă vor pune pe gânduri.

Bibliotecar,
Marinela Rușanu

Înainte ca natura să moară

Omul — creația și creatorul mediului său înconjurător (IV)

- continuare din nr. trecut -

Concentrarea oamenilor în orașe și metropole în această epocă a hiperindustrializării, adică în aceste condiții ecologice artificiale și foarte simple, ușurează atacul poluanților asupra sănătății acestora, tot așa cum atacul dăunătorilor este mult ușurat de comasarea unor indivizi de aceeași specie în monoculturi cerealiere.

Sub presiunea demografică actuală — cauză a multor amenințări asupra omenirii de azi — trebuie ca în raportul om-natură să intervină o schimbare de concepție. Natura nu este numai a noastră, ci — istoria o dovedește — noi suntem o parte a naturii. Dar noi ne-am creat propriul nostru mediu (mai ales urban) în care există alte condiții decât în natură. De aici impresia că natura ne servește pentru a ne consolida acest mediu urban, adică mediul nostru ecologic. Acest drum duce însă la distrugerea naturii, ceea ce periclitează însăși existența noastră.

Din acest motiv între mediul nostru ecologic și mediul ecologic al naturii trebuie să existe o înțelegere, pe care noi să o întărim prin diferite acțiuni.

Trebuie să luăm din natură numai ceea ce se poate reface (în afara minereurilor, care trebuie raționalizate).

Să extindem exploatarea rațională a naturii în locuri în care ea nu a fost atacată pentru ca, în restul degradat până acum, ea să se poată reface. Există zone întinse în lume care mai pot servi acestui scop: întinsele păduri ale Amazoniei, centrul Africii, nordul Canadei, imensa Siberie.

Să se oprească cât mai curând poluarea, cauza actuală cea mai iminentă a distrugerii naturii. Singura soluție este nepoluarea și obligativitatea legală a întreprinderilor de a-și asigura instalații care să redea mediului aer, apă curată.

Pesticidele să fie înlocuite cu lupta biologică, care există în natură și care nu duce la dezechilibre grave. Detergenții, care azi fac parte din viața noastră, să fie aprobați pentru uzul casnic numai dacă sunt biodegradabili, adică după ce ajung în mediul lichid să poată fi atacați de bacterii și transformați în substanțe netoxice.

Să sădim cât mai multe spații verzi, perdele de arbori și să reîmpădurim coastele golașe pentru a nu lăsa pământul să se degradeze.

Să se legifereze ca orice intervenție a omului în natură să fie precedată obligatoriu de un studiu tehnico-științific în care părerea unui biolog (ecolog) să fie luată în seamă.

Să fim conștienți că peisajul naturii și frumusețea ei sunt nevoi ale omului tot așa de mari ca și casa lui, ca și oricare necesitate individuală. Să salvăm un peisaj cu orice preț. Omul se refugiază în natură ori de câte ori poate. Ea este pentru el ceea ce pământul era pentru Anteu, fiul lui Jupiter și al Geei (zeița pământului), adică o sursă de puteri și de viață.

Așadar, de la omul partener supus naturii (vânătorul, păstorul), el a devenit partener al acesteia (agricultor), apoi atacant serios al ei (industriaș) și la urmă distrugător al naturii (hiperindustriașul actual). Va trebui să stabilim o coexistență pașnică cu natura și un echilibru între ceea ce luăm și ceea ce se reface (de la sine și cu ajutorul omului), dar să nu stricăm acest echilibru de îndată ce îl statornicim.

— Va urma —

Prof. **Petre Bozdoc**
Foto: internet

Buletin Informativ
Administrația publică locală
Administrația publică locală

Taxe și Impozite

ANUNȚ

Primăria Municipiului Roșiori de Vede, prin Direcția Impozite și Taxe, informează:

Pentru plata cu anticipație, până la 31 martie 2022, a impozitului pe clădiri, impozitului pe teren și impozitului pe mijloacele de transport datorate pentru întregul an, se acordă o bonificație de 10% pentru contribuabilii, atât persoane fizice, cât și persoane juridice.

Consiliul Local a aprobat scutirea la plata impozitelor pe clădiri și terenul aferent locuinței, pentru familiile al căror venit mediu net pe membru de familie este de maximum 650 lei pe lună, ori constau exclusiv din indemnizație de șomaj sau ajutor social.

Cererea de scutire se depune până la 31.03.2022 însoțită de documentele justificative.

Plata impozitelor și taxelor locale poate fi realizată atât de către persoanele fizice cât si de cele juridice:

- on-line, cu cardul bancar, prin ghiseul.ro,
- cash sau cu cardul bancar prin POS la ghișeul Direcției Impozite și Taxe,
- prin mandate poștal,
- prin transfer bancar, cu ordin de plată.

Vă mulțumim pentru contribuția dumneavoastră la realizarea veniturilor proprii la bugetul local!

Stimați roșioreni,

Administrația publică locală vă adresează rugămintea de a păstra curățenia și de a nu distruge mobilierul stradal și aparatele de joacă.

Vă mulțumim!

Proiect POCU

„Școala mea - măsuri de educație adaptate nevoilor preșcolarilor și elevilor cu părinții plecați în străinătate”

Prevenirea părăsirii timpurii a școlii este considerată ca fiind deosebit de importantă, nu numai pentru a combate consecințele negative ale sărăciei și excluziunii sociale asupra dezvoltării copilului, dar și pentru a oferi copiilor mijloacele necesare pentru a întrerupe ciclul de transmitere a dezavantajului între generații. Soluțiile pentru prevenirea și diminuarea abandonului școlar este o preocupare a administrației locale cu atât mai mult cu cât factorii determinanți ai abandonului se multiplică și diversifică, ca adaptare la contextul socio-economic în care sistemul de învățământ funcționează.

În acest sens, Primăria Municipiului Roșiori de Vede derulează proiectul „Școala mea — măsuri de educație adaptate nevoilor preșcolarilor și elevilor cu părinții plecați în străinătate” finanțat în cadrul Programului Operațional Capital Uman — POCU 784/ 6/ 24, identificat prin cod SMIS 139688.

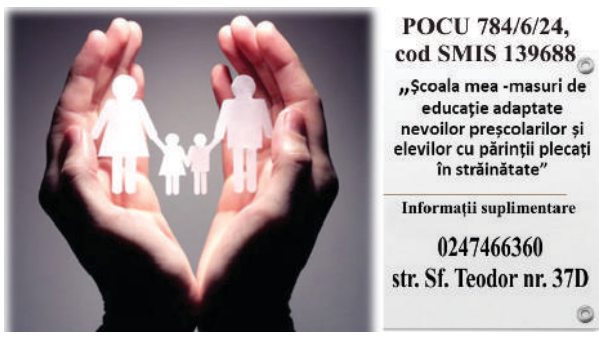

Este un program suport educațional având ca scop: stimularea finalizării cursurilor gimnaziale și liceale, prevenirea abandonului școlar și îmbunătățirea ratei succesului școlar, schimbarea atitudinii față de actul educațional al preșcolarilor și școlarilor incluși în proiect, ameliorarea dificultăților de învățare.

Acesta va fi implementat pe o perioadă continuă de 24 de luni, cu implicarea unui număr de 270 de copii cu părinții plecați în străinătate.

S-a aprobat bugetul de venituri și cheltuieli

Primarul Valerică Gheorghe Cîrciumaru a prezentat proiectul de bugetului local, bugetului instituțiilor publice și activităților finanțate integral sau parțial din venituri proprii și a bugetului împrumuturilor interne pentru anul 2022. Alocarile bugetare vizează secțiunea de dezvoltare a municipiului, investițiile, salubritatea și siguranța publică, dar administrația locală își va canaliza eforturile și pe atragerea de fonduri europene sau naționale nerambursabile.

Pentru anul 2022, așa cum a fot prezentat și votat în unanimitate de consilierii locali, bugetul propus este de 102.555,13 mii lei la capitolul venituri și de 108.507,00 mii lei la capitolul cheltuieli.

Peste 130 de camere video va avea noul sistem de supraveghere stradală

Consiliul Local a aprobat indicatorii tehnico-economici faza SF, pentru obiectivul de investiții „Extindere sistem supraveghere video - Poliția Locală din municipiul Roșiori de Vede”.

„Realizarea obiectivului de investiții presupune extinderea sistemului de supraveghere video stradală, în zonele de interes care nu sunt supravegheate permanent, va avea efecte benefice în ceea ce privește siguranța și securitatea locuitorilor prin prevenirea infracțiunilor și combaterea actelor sau faptelor de natură să tulbure ordinea publică din municipiul nostru. Totodată va asigura prevenirea și combaterea ratei de infracționalitate și asigurarea unui climat de liniște și siguranță superior pe raza municipiului prin: supravegherea și monitorizarea traficului rutier, asigurarea unei intervenții optime și rapide la evenimente și solicitări ale comunității, prevenirea actelor de distrugere ori vandalism asupra bunurilor și valorilor materiale aflate pe domeniul public sau privat, asigurarea unui suport probatoriu din punct de vedere juridic atunci când se comit fapte grave de natură infracțională”, a declarant primarul Valerică Gheorghe Cîrciumaru.

Viitorul sistem de monitorizare va integra, alături de cele 31 de camere video existente, 101 camere de supraveghere video de înaltă rezoluție. Conform indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții, valoare totală cu TVA este de 1.996.716,58 lei.

Împreună, păstrăm Roșiori de Vede curat!

„Simplificarea procedurilor administrative la nivelul Municipiului Roșiori de Vede”

Primaria Municipiului Roșiori de Vede a depus în cadrul Programului Operational Capacitate Administrativa POCA POCA/972/2/1 (CPI 6/2021 pentru regiunile mai puțin dezvoltate) pentru finanțarea proiectului „Simplificarea procedurilor administrative la nivelul Municipiului Roșiorii de Vede” în cadrul Programului Operațional Capacitate Administrativă, Obiectivul Specific 2. l: Introducerea de sisteme și standarde comune în administrația publică locală ce optimizează procesele orientate către beneficiari în concordanță cu SCAP. Fundamentarea deciziilor, planificare strategică și măsuri de simplificare pentru cetățeni la nivelul administrației publice locale din regiunile mai puțin dezvoltate.

Valoarea totală a proiectului este de 3.423.000,00 lei, din care contribuția financiară proprie aferentă cheltuielilor eligibile ale proiectului este 68.460,00 lei.

Implementarea proiectului va conduce la optimizarea proceselor orientate catre beneficiari si eficientizarea activitatii la nivelul Municipiului Roșiorii de Vede, prin planificare strategica, simplificarea procedurilor administrative si reducerea birocratiei pentru cetateni, implementând masuri din perspectiva back-office (adaptarea procedurilor interne de lucru) si front-office pentru serviciile publice furnizate.

În plus, proiectul presupune și implementarea unui sistem informatic personalizat pentru optimizarea serviciilor administrației locale.

Proiectul de Amenajament Pastoral al UAT Roșiori de Vede

În conformitate cu OUG nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente, cu modificările și completările ulterioare, și prevederile HG nr. 1064/2013 privind Normele Metodologice pentru aplicarea OUG nr. 34/2013, în ședința extraordinară din data de 8 februarie a.c., Consiliul Local a aprobat Proiectul de Amenajament Pastoral al Municipiului Roșiori de Vede. Inițial, prin HCL nr. 170/2018, Consiliul Local aprobase avizarea temei de proiectare a Amenajamentului pastoral.

Conform contractului nr. 21.171/03. 10. 2013 încheiat cu UAT Roșiori de Vede, Asociația Crescătorilor de Animale a închiriat pentru pășunat 515 ha din suprafața izlazului aflat în domeniul privat al municipiului.

Amenajamentul pastoral reprezintă un îndrumar de lucru adaptat condițiilor locale, pentru valorificarea economică și durabilă a pajiștilor, astfel încât să permită menținerea biodiversității, creșterea productivității, a capacității de regenerare a plantelor, utilizatorii având obligația să gestioneze pajiștile conform normelor tehnice prevăzute în amenajament.

Pagină realizată de insp. Gabriel Argeșeanu

Să fim inspirație pentru viitor!

Îndemnul elevilor Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Roșiori de Vede transmis cu ajutorul programului Erasmus+

Odată cu dezvoltarea industriei, poluarea aerului experimentată în fiecare an crește, iar calitatea aerului pe care îl respirăm scade. Mulți oameni mor din cauza poluării aerului în lume în fiecare an. Pentru a crește calitatea aerului pe care îl respirăm în spațiile interioare, pentru a reduce daunele cauzate de efectele negative ale mirosurilor, emanațiilor substanțelor de igienă utilizate și produselor tehnologice care apar, pentru a minimiza procesul de formare a multor boli, pentru a învăța generațiile viitoare să creeze zone mai locuibile și să includă plante care cresc calitatea aerului în spațiile lor de locuit, participăm și noi, alături de echipe din alte 4 țări, la un frumos proiect Erasmus+ „Let Us Be a Breath For Future”.

Proiectul nostru Erasmus Ka229 s-a desfășurat începând din 2019, va dura până în 2023 și se bazează pe activitățile de curățare a aerului din casele noastre și din școala noastră cu ajutorul plantelor.

Am desfășurat activitățile lunare cu partenerii noștri de proiect prin intermediul eTwinning, mai ales că, o bună perioadă de timp, am desfășurat toate activitățile școlare și extrașcolare on-line, în contextul pandemiei de Covid.

Elevii noștri învață despre cultivarea, îngrijirea, relația și beneficiile plantelor care curăță aerul și vor căpăta conștientizarea folosirii unor plante speciale în spațiile lor de locuit. Sperăm să prevenim într-o oarecare măsură abandonul școlar sau dezinteresul pentru activitățile școlare și extrașcolare. Atunci când evenimentele și evenimentele sunt distribuite pe conturile de socializare, mulți oameni, sperăm noi, vor beneficia de aceste activități de diseminare și vor include plante în spațiile lor de locuit.

Să încurajăm, să creăm școli ECO cu micile noastre grădini botanice, să creștem experiențele de proiect ale școlilor noastre și să diversificăm învățarea în educația noastră este țelul tuturor partenerilor implicați: Hamdi Başaran Vocational and Technical Anatolian High School — Turcia, Agrupamento de Escolas de Vialonga — Portugalia, — OOU „Toso Velkov Pepeto” Kavadarci, Macedonia de Nord, —Miroslav Antić Niš, Serbia, Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” — Roșiori de Vede, România.

Rezultate așteptate:

Atunci când evenimentele și evenimentele sunt distribuite pe conturile de socializare, mulți oameni vor beneficia de aceste activități de diseminare și vor include plante în spațiile lor de locuit să încurajăm, să creăm școli ECO cu micile noastre grădini botanice, să creștem experiențele de proiect ale școlilor noastre și să diversificăm învățarea în educația noastră.

Prin proiectul nostru, elevii noștri vor primi informații care vor crește calitatea oxigenului în medii închise. După ce zonele interioare (săli de clasă, spații școlare, casele noastre etc.) sunt amenajate cu plantele specificate, va avea loc o expoziție de fotografii, se va aplica un chestionar participanților pentru a afla stadiul proiectului nostru care corespunde așteptărilor, se va face o colecție din semințele noastre locale și în școlile noastre. Va fi creată o mică grădină de permacultură.

Pentru a atrage mai mulți elevi la proiectul nostru, din când în când, în școlile noastre vor organiza în rândul elevilor prezentări, proiecții de documentare și concursuri de desene animate, sloganuri și pictură.

Sperăm să fim inspirație pentru comunitatea noastră, pentru a schimba ceva în comportamentul nostru, pentru a ne asigura un viitor!

Coordonator proiect,
Prof. **Cristina Daniela Rădiță**

Hai să dăm mână cu mână

Ziua de 24 ianuarie este una dintre cele mai importante din istoria României. În anul 1859 avea loc alegerea lui Alexandru Ioan Cuza, mai întâi în Moldova, la 5 ianuarie, și apoi în Țara Românească, la 24 ianuarie, înfăptuindu-se astfel unirea celor două țări române. Unirea Principatelor Române a fost un prim pas, urmat de recunoașterea internațională a Unirii, de obținerea și recunoașterea independenței României în anii 1877 – 1878 și de împlinirea idealului național de unire a tuturor românilor în 1918, a fost un act de curaj și de inteligență politică a liderilor din cele două principate, dar și „actul întregii națiuni române” așa cum spunea Mihail Kogălniceanu. A fost unul dintre momentele de solidaritate, de unitate, unul dintre momentele ce sunt marcate de prezența unor personalități puternice, personalități ce vor modifica evoluția evenimentelor și care, mai ales, vor rămâne în conștiința poporului respectiv.

În memoria colectivă a românilor, simbolul Unirii Principatelor Române de la 1859 rămâne Alexandru Ioan Cuza. Că este așa o dovedește și faptul că imaginea domnitorului este nelipsită din desenele realizate de elevii claselor a III-a și a IV-a de la Școala Gimnazială din comuna Drăcșenei, desene care au fost expuse într-o expoziție organizată de Muzeul de Istorie „Petre Voivozeanu”. Lucrările au dovedit creativitatea celor mici dar și cunoașterea unor evenimente importante din istoria României. Dar cum potențialul creator al unui copil nu poate fi pus în valoare fără ajutorul și dăruirea unui profesor care să-l îndrume, la fel și cunoștințele elevilor prezenți la muzeu sunt datorate, fără îndoială, profesoarelor Daniela Decă și Valentina Osăceanu. Acestea, emoționate, au vorbit despre satisfacția lucrului bine făcut și despre mândria de a contribui la formarea unor oameni. La fel de emoționați au fost și mici artiști, mai ales atunci când în cuvinte frumoase, la fel ca lucrările lor, au spus ce înseamnă pentru ei data de 24 ianuarie.

Despre desenele expuse dar și despre cei ce cu multă pasiune le-au creat a vorbit Eugenia Dumitriu.

Și dacă vremurile nu ne-au permis să ne prindem într-o horă a unirii, inimile tuturor băteau în ritmul cunoscutei melodii.

Veronica Cojocaru

Concursul internațional „Împreună cu Hristos prin lume în mileniul III”

În data de 30 ianuarie 2022, cu ocazia prăznuirii Sfinților Trei Ierarhi, Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur, la Biserica Sfântul Teodor Tiron — Catedrala din Roșiori de Vede, a avut loc premierea elevilor de la Școala Gimnazială ,,Alexandru Depărățeanu”, care au participat la Concursul internațional „Împreună cu Hristos prin lume în mileniul III”, competiție ajunsă la a VI-a ediție. Etapa I, „Hristos se naște, slăviți-L”, s-a desfășurat în data de 19 decembrie 2021, în cadrul proiectului eTwinning „Limbă, cultură și spiritualitate românească”.

Concursul a fost inițiat de Colegiul Național Pedagogic „Gheorghe Lazăr” din Cluj-Napoca, cu binecuvântarea Mitropoliei Clujului, Maramureșului și Sălajului, alături de cea a Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei.

Acesta s-a desfășurat online, pe data de 19 decembrie 2021, pe categorii de vârstă: de la clasa pregătitoare până la clasa a XII-a și a constat în rezolvarea unor itemi/subiecte plecând de la tema Nașterii Domnului, cu redactarea de eseuri/desene cu tematica acestei sărbători. O parte din lucrările lor au fost cuprinse în cartea *Gânduri de Îngeri*, care este postată și pe site-ul **Platformei Red-religie.ro**, https://red-religie.ro/red/, la secțiunea **Concursuri și Proiecte/Proiecte Internaționale.**

Concursul de religie s-a realizat la nivel internațional, iar organizarea acestuia în șase limbi (română, franceză, engleză, italiană, spaniolă și rusă) a favorizat participarea copiilor din 26 de țări, precum: România, Italia, Moldova, Grecia, Franța, Ucraina, Turcia, SUA, Spania, Serbia, Noua Zeelandă, Marea Britanie, Germania, Portugalia, Norvegia, Spania, Japonia, Canada, Belgia, Austria, Australia, Danemarca, Ungaria, Rusia, Kenia, Irlanda și a unui număr de peste 10.000 de copii.

Copiii de la Școala Gimnazială „Alexandru Depărățeanu”, coordonați de pr. prof. Cristea Emil, sunt Avram Iuliana, Ciubuc Alexandra, Delcea Maria, Gheorghe Andrei Ioan, Marinică Cristian, Marcu Beatrice, Nedelcu Bianca Maria, Nițu Delia Maria, Ștefănescu Roxana (clasa a V-a), Baniță Ioana, Preda Denisa, Rădoi Adriana, Gâtlan Loredana, Macacin Alexandra (clasa a VI-a) și au dat dovadă de multă sensibilitate și dragoste față de valorile creștine, obținând, cu efort și perseverență, premiile I, II și III. Cu toții și-au arătat dorința de a participa și la cea de-a doua etapă a concursului, cu tematică pascală, care se va desfășura în luna aprilie.

Pentru acești tineri câștigători, Pr. Dîrvă Adrian, Pr. Păunescu Cătălin, Pr. Nedelea Cristian și Pr. Cristea Emil, preoți ai Parohiei „Sfântul Teodor”, au înmânat cărți de rugăciune, icoane și dulciuri, oferite cu multă dragoste și recunoștință, din partea credincioșilor, prin proiectul „Micul dar pentru marea bucurie”, derulat permanent în această biserică.

Prin participarea la acest proiect, copiii au demonstrat că într-o lume măcinată de griji, singura care ne mai dă stabilitate, echilibru și normalitate este credința.

Pr. Prof. **Cristea Emil**

Biblioteca Județeană „Marin Preda” Teleorman

Olimpiada de Benzi Desenate, Ediția a III-a, 2022

Biblioteca Județeană „Marin Preda” Teleorman continuă cu ediția a III-a a concursului Olimpiada de Benzi Desenate, inițiată de Mihai Ionuț Grăjdeanu — autor și profesor de benzi desenate, sub egida Campionatului Olimpic și Sportiv Român și a Academiei Olimpice Române. Ediția din acest an este dedicată Jocurilor Olimpice de iarnă și se va desfășura sub mottoul *Împreună pentru un viitor comun* (motto oficial al Jocurilor Olimpice de iarnă de la Beijing 2022). Prin acest concurs, ajutăm elevii din mediul de învățământ primar, gimnazial și liceal să-și descopere talentul de a desena, de a colabora și de a socializa. Concursul se desfășoară în perioada 11 februarie - 25 aprilie 2022.

Potrivit organizatorilor, concursul urmărește conștientizarea copiilor și tinerilor cu privire la importanța valorilor naționale care au ridicat România la cel mai înalt nivel de performanță olimpică, promovarea copiilor și tinerilor talentați la desen și literatură prin lucrări de benzi desenate și de asemenea atragerea și implicarea școlarilor, elevilor, învățătorilor și profesorilor în concursul organizat în cadrul Olimpiadei de Benzi Desenate, ce are scopul de a stimula latura creativă și de a transmite, prin lucrările de benzi desenate realizate, un mesaj prin desen și text cu privire la olimpiadă și spiritul olimpic.

În acest an sunt două teme pe categorii de vârstă:

- Tema pentru elevii claselor I-IV — Povești cu Bing Dwen Dwen (mascota Jocurilor Olimpice de iarnă de la Beijing, China) și Quukkel (mascota Festivalului Olimpic de Iarnă al Tineretului European de la Vuokatti, Finlanda). Cele două mascote se întâlnesc și împreună descoperă sporturile de iarnă;

- Tema pentru elevii claselor V-XII — Povești în care echipamentul sportiv de iarnă devine personaj de bandă desenată (exemplu: schiurile zburătoare, patinele dansatoare, pucul cel năzdrăvan, bobul vitezoman etc).

Tema concursului ne aduce mai aproape de Eroii sportului românesc prin Poveștile campionilor olimpici ai României. Olimpiada de Benzi desenate este un Concurs Național de benzi desenate și este desfășurat sub patronajul Comisiei Naționale a României pentru UNESCO.

Informații privind organizarea și desfășurarea concursului Olimpiada de Benzi Desenate, Ediția a III-a, 2022, se regăsesc pe site-ul Bibliotecii Județene „Marin Preda” Teleorman, http://bjteleorman.ro. sau la telefon nr. 0247 310 706, Secția de împrumut pentru copii, bibliotecar Livia Badea.

Să mai citim puțin!

O istorie a literaturii roșiorene

Iordan Datcu (VI)

- Continuare din numărul anterior-

În studiul *Th. D. Speranția și sărbătorile păgâne ale poporului român*, etnologul roșiorean îi face celui care a consacrat specia populară a snoavei o călduroasă prezentare:

„Th. D. Speranția (...) și-a făcut din cercetarea culturii populare preocuparea sa de-o viață; a prelucrat versuri, snoave populare, a scris teatru popular, a prelucrat basme pentru copii, în fine, este autorul unor studii: *Fabula și fabuliștii români* (1892), *Introducere în literatura populară română. Studiu comparativ* (1904), *Miorița și călușarii, urme de la daci și alte studii de folclor* (1914). Parte din opera sa care i-a adus o mare popularitate este aceea de anecdotist, de prelucrător al unui mare număr de texte, publicate în volume pe care avea să le numească, diferențiat, anecdote piperate, anecdote de post, anecdote marinate, anecdote cu noroc, anecdote proaspete, anecdote cu minuni, anecdote ilustrate. Succesul acestor volume a fost mare. Personalități de seamă ale epocii, de cele mai diferite orientări, l-au lăudat pe prolificul anecdotist, de la junimiști (A. D. Xenopol, V. Pogor, N. Gane, Al. Lambrior, Gh. Panu, V. Conta, I. Negruzzi și T. Maiorescu) până la scriitorii din cercul lui B. P. Hasdeu și, în fine, până la C. Dobrogeanu-Gherea." (pp. 118-119).

Însă, ceea ce îi suscită dlui Datcu interesul în acest studiu este chestionarul despre sărbătorile păgâne ale poporului elaborat și adresat de Speranția în noiembrie 1906 tuturor școlilor primare din România. Vrând să releveze importanța bogatului material etnografic adunat de Speranția cu acest prilej, comentatorul conchide: „Prin amploare și însemnătate, noi credem că răspunsurile la chestionarul lui Speranția se situează lângă răspunsurile la chestionarul lui B. P. Hasdeu și lângă acelea al lui Nicolae Densușianu..." (pp. 125-126).

Studiul *Dumitru Stăncescu și basmul din Muntenia* îi oferă prilejul autorului de a face observații interesante pe marginea colecției de basme populare românești *Basme culese din popor* (1885, reeditare în 1892) realizate de etnologul și publicistul bucureștean Dumitru Stăncescu. Elogiat chiar și de Émile Picot, efortul lui D. Stăncescu nu trece neobservat, colecția sa de basme populare reprezentând „un moment de seamă în istoria culegerii prozei noastre populare", numele său fiind comparat cel mai adesea cu cele ale lui I. Creangă sau P. Ispirescu.

Exceptând studiul lui I.C. Chițimia, care evidenția păstrarea autenticității populare de către culegătorul poveștilor, Iordan Datcu plusează, comentând o serie de mărci ale oralității truvabile în basmele lui Stăncescu: prezența epitetelor atribuite personajelor cu care empatizează autorul, folosirea acestora fiind deosebit de semnificativă sub raport stilistic și psihologic, folosirea dativului etic, apelarea la forme ale superlativului absolut în creionarea portretelor personajelor, brevilocvența, atât în narațiune, cât și în dialog, replicile fiind concise, folosirea formulelor narative (inițiale, mediane și finale) specifice basmului etc.

Felul în care se reflectă *Basarabia în opera lui Nicolae Iorga* constituie o altă direcție de cercetare a etnologului teleormănean. Etnologii basarabeni Gheorghe V. Madan și Petre V. Ștefănucă, respectiv etnologul transnistrean Nichita P. Smochină fac obiectul discuției în alte câteva studii consistente.

Apoi, sunt trecuți prin (re)examinări atente și lecturi inedite reputați etnologi români ca **Tudor Pamfile**, acest „fiu spiritual al lui S. Fl. Marian", autor a 40 de volume de o mare diversitate tematică, având contribuții valoroase în ceea ce privește sărbătorile la români (*Sărbătorile de vară la români*, 1910; *Sărbătorile de toamnă și postul Crăciunului*, 1914; *Crăciunul*, 1914) și mitologia românească (*Mitologie românească*, vol. I și II — 1916, vol. III — 1924), **Petru Caraman**, autor al unor studii fundamentale despre colindele românești și descolindat, „un cărturar profund incomod pentru oficialitățile regimului totalitar" și un „reprezentant de seamă al rezistenței intelectuale românești", **Ion Mușlea**, fondator al publicației de nivel European „Anuarul Arhivei de Folclor", **Ion Diaconu**, autorul unora dintre cele mai importante culegeri din istoria folcloristicii românești: *Ținutul Vrancei* (1930, reeditare în 1969), *Folclor din Râmnicul Sărat* (vol. I — 1930; vol. II — 1934; vol. III — 1948), **Valer Butură**, autor al cunoscutelor lucrări: *Etnografia poporului român* (1978), *Enciclopedie de etnobotanică românească* (vol. I — 1979; vol. II — 1988), *Străvechi mărturii de civilizație românească. Transilvania* (1989), **Ovidiu Bârlea**, **Adrian Fochi** și **Al. I. Amzulescu**. O notă aparte face studiul *Cultura populară românească în publicistica lui Mircea Eliade*.

Prin toate studiile adunate între copertele acestei cărți, Iordan Datcu face un serviciu major culturii române, *Repere în etnologia românească* fiind cartea de onoare în care figurează aproape toate numele marcante în domeniul culegerii și cercetării folclorului românesc.

Prof. **Cristian Gabriel Moraru**

Lecturi în lumină

Cristian Florin Diniță: *În căutarea celui pierdut* (roman)

Este cunoscut faptul că mulți prozatori, înainte de a concepe romanele care i-au consacrat, au scris mai întâi proză scurtă, specii literare ale genului epic, de mică întindere, precum schițe, povestiri, nuvele, așa cum este cazul scriitorilor: Liviu Rebreanu, Mihail Sadoveanu, Marin Preda... Criticii literari au văzut în acest demers un exercițiu pregătitor în vederea realizării romanelor de mai târziu, opere epice ample, cu acțiune complexă, desfășurată pe mai multe planuri, ce oferă o imagine de ansamblu asupra unei epoci.

Dar vremurile s-au schimbat. Mulți autori tineri abordează direct romanul, fiindcă le oferă posibilitatea unei desfășurări ample de forțe, fără constrângerile impuse de schiță sau nuvelă.

Cristian Florin Diniță, tânărul scriitor roșiorean, debutează editorial cu un roman de aproape trei sute de pagini, *În căutarea celui pierdut*, tipărit în 2018, la ePublishers, București.

Autorul narează fapte și întâmplări care se petrec în prezent, punctând aspecte sociale verosimile, ce par desprinse din realitate. Impresionează, din capul locului, stilul inconfundabil, abilitatea în mânuirea dialogului, construcția personajelor, unde se ține cont de psihologia vârstelor, structura simetrică a acțiunii, fondul solid de filosofie, religie, psihologie. Reușitele descrieri de natură ne fac să intuim în prozator latura sa poetică, C. F. Diniță fiind și un poet talentat, așa cum s-a dovedit în volumul de versuri *În tonuri de culoare*, publicat în toamna anului 2021.

La începutul romanului *În căutarea celui pierdut*, autorul, de o sinceritate rar întâlnită, mărturisește: „Dintotdeauna mi-au plăcut lucrurile simple, mărunte, dar esențiale, simțind că-mi aduc satisfacția necesară unui echilibru în viață".

Concepută în șaisprezece capitole, cartea vorbește despre moarte și viață, dragoste și speranță, delincvență și corecție, căutare și împlinire...

Aflat într-un scurt voiaj, alături de cea care urma să-i devină soție, inginerul Cristian Comănescu, personajul principal al romanului, constată infidelitatea femeii și, după o scurtă și aprigă dispută în camera de hotel, el coboară în stradă și se oprește în primul bar, unde își înecă furia în alcool. Rătăcind apoi pe străzile orașului, ajunge într-un loc izolat, unde își va petrece noaptea. La ivirea zorilor, constată că în tot acest timp nu a fost singur. Lângă el, se odihnea un bătrân, care îi va servi o băutură caldă ce-i va anihila efectele beției, un bătrân cu o incredibilă poveste de viață.

Reîntors a doua zi la hotel, Cristian Comănescu cere iubitei să plece, el urmând să predea camera după o scurtă ieșire în oraș. Întâmplarea face ca, rătăcind printr-un parc, să-l regăsească pe bătrânul de peste noapte, de la care află o parte din întâmplările la care l-a condamnat soarta și pentru care acum rătăcește.

Fost profesor universitar, bătrânul săvârșise o crimă pasională, ucigându-și soția și pe amantul acesteia, faptă pentru care este condamnat la 35 de ani de închisoare, din care execută 28 de ani. În timpul detenției, cei doi copii ai săi vor fi preluați de părinții soției. Izbucnind un incendiu în casa acestora, își pierd viața toți, singurul care scapă fiind Cristian, care își va petrece timpul, până la 10 ani, într-un orfelinat, de unde va fi înfiat. Coincidența de nume, Comănescu, atât a bătrânului cât și a lui Cristian, le dă amândurora mult de gândit.

Între timp, bătrânul profesor este din nou condamnat, de data aceasta dintr-o eroare judiciară, pentru furt calificat. Închis pentru scurt timp, până sunt găsiți adevărații făptași, el va susține deținuților lecții de psihologie și nu numai, reușind să-i îndrepte pe mulți dintre ei pe drumul cel bun.

Timpul trece, inginerul Cristian își va întemeia o familie și, mergând să viziteze orfelinatul în care a petrecut câțiva ani, la sugestia soției vor înfia un copil. Întorcându-se în localitatea natală, împreună cu soția și fiul, vor merge să aprindă o lumânare celor dispăruți cu mulți ani în urmă în incendiu. Acolo, printr-o stranie coincidență, se întâlnesc cu bătrânul profesor Comănescu, acțiunea încheindu-se cu regăsirea și îmbrățișarea celor doi, tată și fiu...

Romanul *În căutarea celui pierdut* își justifică titlul, confirmând parcă vorbele apostolului: „... mort era și-a înviat, pierdut era și s-a aflat!".

Această primă carte a lui Cristian Florin Diniță este, fără îndoială, un roman realist. Subiectul este inspirat din realitatea înconjurătoare, acțiunea se desfășoară pe mai multe planuri (sunt urmărite în paralel fragmente din viețile celor două personaje principale, bătrânul profesor și tânărul inginer). Lucrarea conține conflicte sociale și psihologice. Personajele întruchipează mai multe categorii sociale și sunt complex caracterizate, individualizarea lor făcându-se prin faptele săvârșite, vestimentație, limbaj. Există o tehnică a detaliului rezultată din notarea amănuntelor semnificative, din descrierile minuțioase ale mediului ambiant, ale fizionomiei.

Faptele și mesajele transmise prin acest roman, semnat de C. F. Diniță, sunt în ordinea vieții, veridice, posibile. Descoperim de-a lungul acțiunii fragmente din realitatea lumii contemporane, cu tarele ei, dând posibilitatea cititorului să compare ideile și faptele cuprinse în carte cu propriile sale trăiri.

Impresionează cultura vastă a scriitorului care abordează, în text, teme legate de sistemul judiciar, sociologie, psihologie, religie, artă, știință, politehnie...

Cristian Florin Diniță demonstrează maturitatea și complexitatea unui autor care stăpânește atât complicatele mecanisme ale narațiunii, cât și un fond tematic incitant, filtrat la nivelul prozei de factură subiectivă, personajele sale purtând amprenta mediului social și a celui general-uman.

Domnița Neaga

Meridiane critice

TELEORMANUL CULTURAL ASPIRAȚIE ȘI INSPIRAȚIE

Într-un județ campestru din sud au răsărit din decembrie 1989 multe reviste, de obicei, cu respirație scurtă, de ordinul anilor sau al unui deceniu („Meandre", „Placebo" — azi deja defuncte), iar timpul cel sever a triat, a selectat, încât doar una, „Caligraf" (Alexandria), a dăinuit și a dobândit blazonul „sub egida Uniunii Scriitorilor". De cinci ani, apare, la Roșiori de Vede, „Teleormanul cultural", condus de un grup de dascăli entuziaști, filologi, în special, cu masterat și doctorat, cu câte 6 cărți personale, un trimestrial, necantonat în regional, cu porțile larg deschise către cei cu talent, cu scrisul tușat/apăsat.

La nucleul coagulant originar din urbea de pe Vedea și din capitala județului se adaugă confrați de peste munți și văi, din Timiș, Sibiu, Baia-Mare, Râmnicu Vâlcea, Gorj, din afară. De reținut că 4 dintre semnatari sunt scriitori profesioniști, filialele Timișoara, Pitești, Alba, Suceava. Evitarea localismului și nesupralicitarea unor mari dispăruți reprezintă semne ale moderației, cumpătării, ceea ce nu a abrogat *ab initio* unele sporadice evocări, firești, fără conotații artificial patriotice (Constantin Salcia, Alexandru Depărățeanu, Al. Popescu Tair).

De altfel, paseismul nu e notă a publicației ajunse la nr. 21 (dec.2021). Varietății de specii literare și jurnalistice — eseul, recenzia, cronica literară, interviul, tableta, ancheta, chestionarul, monografia, studiul de caz — îi corespunde o serie de rubrici dinamice, proaspete, „neprăfuite" sau tradiționale, decente, dar și moderne precum Miscellanea, Bucurii duhovnicești, InfoArt, Din universul capodoperelor...

De reținut ivirea mai timidă a cronicii plastice, de film, unele comentarii muzicale sau de teoria artei, chit că nu sunt informații inedite, ci crochiuri, sinteze, rezumate, dovada că arta nu se reduce la literatură. Mai des, pagini de istorie națională, de diplomație (Ion Gheorghe Duca), de relaxări folclorice (Dragobetele), mai rar, incursiuni in istoria jurnalismului românesc (Liviu Rebreanu, un publicist mai puțin cunoscut), conexiuni matematico-literare (Ion Barbu), dacismul, turism cultural. Lirica de excepție — Rilke, Ungaretti, Baudelaire, Goethe — devin veritabile ancore la portul perenității beletristice. O undă de parfum aduc și adagiurile din Noica, Eminescu, Paler și alții. Brâncușiana, reportajul la Florența, rolul lui Dumnezeu în viața lui Liviu Vasilică atestă că El, arhitectul coboară printre noi, dacă meritățm, dacă îl invocăm, ne înveselește, ne înfrumusețează ore, zile, luni.....

Toate acestea au condus la necesitatea diversificării activităților și a inițiativelor, precum ideea derulării **Colocviilor** publicației menționate în februarie, cu decernarea de diplome, cu răsplata decorativă a celor remarcați de către un juriu deloc imuabil. În acest fel, s-a derulat astă-iarnă, în februarie 2021, a IV-a ediție. Nu în ultimul rând, unele editoriale (*Omul cultural*, *Invitație la altruism*, *Apud curae, de libri*) au atras atenția, atu care, îngemănat cu aerisitul și, poate, inspiratul conținut, a facilitat mediatizarea publicației roșiorene în revista „Mozaicul", chiar în 2021.

Prof. dr. **Iulian Bitoleanu**

Note de lectură

Vremuri de încercare, de Florian Sitaru

Universul uman este de necuprins, atât spre plus cât și spre minus infinit. Ni se dezvăluie acest adevăr în fiecare din noi, adevăr care, într-o bună zi, sper să fi fost înțeles de noi toți, oamenii.

Florian Sitaru, autorul cărții *Vremuri de încercare* s-a născut la 30.01.1958 în comuna Slobozia Mândra, județul Teleorman, unde a urmat cursurile Școlii Generale.

Este absolvent al Liceului „Unirea" din Turnu Măgurele, al Școlii Militare Superioare de Ofițeri de Aviație „Aurel Vlaicu"-Boboc, promoția 1984 nenaviganți, și al Academiei „Henri Coandă" din Brașov, licențiat în Managementul Organizației, Curs postacademic de psihopedagogie la Universitatea Națională de Apărare „Carol I", cu gradul de Căpitan comandor de aviație (r). A lucrat la Divizia 1 Aeriană Ploiești, Baza 90 Transport Aerian Otopeni și Regimentul 67 Aviație Vânătoare-Bombardament din Craiova. Și-a încheiat cariera militară în anul 2004, după care a activat în perioada 2005-2013 în Învățământul Preuniversitar, fiind profesor la Colegiile: „Traian", „Doamna Stanca" și „Costin C. Kirițescu", unde a predat: Marketing, Educație Antreprenorială, Comunicare Profesională etc.

Pe autor am privilegiul să îl cunosc de când eram copilă, fiind vecini la câteva case în comuna natală, Slobozia-Mândra. Îmi amintesc că, uneori, îl vedeam venind să își viziteze părinții îmbrăcat în uniforma militară specifică de culoare albastru închis, ce îi ședea foarte bine, neînțelegând la acea vreme de ce este diferită de celelalte uniforme militare.

În aceste timpuri, ni se relevează din ce în ce mai mult un fapt, acela al puterii cuvântului, putere pusă în noi de Dumnezeu, cu care oamenii reușesc să se distrugă sau să se clădească atât pe sine, cât și pe semenii lor, mergând astfel pe nesimțite către minus ori plus infinit în parcursul lor existențial.

Bunăoară, în cartea de față, autorul, aflat într-o continuă căutare de sine, ni se dezvăluie într-o interesantă înșiruire de evenimente ce i-au presărat și șlefuit existența, intitulată foarte inspirat *Vremuri de încercare*, și ne arată, în mod argumentat, că omul, avându-L pe Dumnezeu, este capabil să depășească toate încercările la care este supus.

Și dacă omul, în micimea sa, este necuprins, autorul ne face să ne dăm seama cât de mare, de necuprins și cât de atotputernic este Dumnezeu, Creatorul nostru, al oamenilor, Cel ce ne sădește în suflet curajul, iubirea, nădejdea prin Cuvântul rostit de El prin oameni sau relevat de îngerii Lui!

Vremuri de încercare, de Florian Sitaru, este o carte ce cuprinde o istorisire concentrată a unor perioade esențiale din viața autorului, un fel de spovedanie pilot, aș putea spune, nelipsind din aceasta momente amuzante, dramatice ori de-a dreptul înfricoșătoare.

Desfășurarea evenimentelor este prezentată succint, fără să obosească lectorul, autorul arătând doar aspectele ce trebuie reținute, fără amănunte inutile, „piperate" cu metafore, lozinci, versuri și fragmente din cântecele de odinioară, iar la finalul unor pasaje, cu versete din *Psalmi*, menite să justifice faptele sau să întărească această justificare.

Daniela Achim Harabagiu

Personalităţi româneşti de excepţie

George Emil Palade

De-a lungul istoriei o serie de români, prin realizările lor, s-au remarcat nu numai pe plan naţional, ci şi pe plan internaţional. Poporul român se pare că este un popor nativ, indiferent de ce spun alţii despre el, de bine sau de rău. Nu trebuie să uităm că poporul nostru a dat de-a lungul istoriei sale o serie de personalităţi care s-au ridicat deasupra personalităţilor altor popoare. În acest sens, ne propunem ca în cadrul acestei rubrici să (re)aducem în memoria cititorilor ziarului nostru informaţii despre o serie de personalităţi de excepţie ale poporului căruia îi aparţinem, adică poporului român. Îi vom selecta din diferite domenii ale vieţii social-economice: din sănătate, din învăţământ, muzică, literatură, arte plastice, construcţii, aeronautică etc. Este limpede, cred, că fiind personalităţi de nivel mondial, despre ele se pot scrie cărţi întregi ceea ce spaţiul tipografic al* ziarului nostru nu ne va permite, dar pe cât posibil, vom încerca să reliefăm cele mai importante realizări ale vieţii lor, să le creionăm cursul vieţii şi caracterul, precum şi meritele din domeniile în care au lucrat şi excelat, cât şi din mediile conexe.

În acelaşi timp, vom încerca să schimbăm optica celor care denigrează poporul român, atât cât putem noi, atât cât stă în puterea noastră şi a spaţiului tipografic al ziarului. Totodată, ne cerem scuze că nu-i vom putea cuprinde pe toţi cei ce merită să fie cuprinşi sub această umbrelă a patrimoniului naţional românesc.

Începem demersul nostru cu George Emil Palade, biolog, medic şi om de ştiinţă (american, dar care nu a renunţat la cetăţenia română, născut în 19 noiembrie 1912 la Iaşi, dintr-un tată, Emil, profesor de filozofie la Universitatea din Iaşi şi o mamă profesoară de liceu) specialist în domeniul biologiei celulare, primul om de ştiinţă român laureat în 1974 al prestigiosului Premiu Nobel pentru fiziologie şi medicină. Potrivit descrierii formulate de Comitetul Nobel, premiul a fost acordat echipei formate din Albert Claude, Christian de Duve şi George Emil Palade „pentru descoperirile lor privind organizarea structurală şi funcţională a celulei”.

Pe clădirea Şcolii primare nr 31 din Iaşi unde George Palade şi-a început drumul spre ştiinţă (1919-1922), declarată monument istoric, este fixată o placă memorială pe care, printre altele, scrie că Premiul Nobel primit de fostul elev al şcolii „conferă un prestigiu strălucit ştiinţei şi culturii româneşti”. Studiile gimnaziale şi liceale le continuă la Buzău (1923-1930) după care absolvă Facultatea de Medicină a Universităţii Bucureşti. Aici a devenit, prin concurs, conferenţiar la catedra de Anatomie a facultăţii, după ce parcursese etapele de preparator (încă de când era student), asistent şi şef de lucrări, unde obţine şi titlul de doctor în medicină cu o teză asupra unor probleme de structuri histologice, teză revoluţionară pentru nivelul cercetării la nivelul anului 1940: Tubul urinifer al delfinului, profitând de delfinarii turci care veneau din Anatolia să vâneze aceste mamifere pentru grăsimea lor, când delfinii urcau din Marea Mediterană şi din Marea Egee (iunie) în Marea Neagră pentru împerechere.

În 1941, se căsătoreşte cu Irina, fiica marelui industriaş Malaxa, cu care a avut doi copii, iar între 1942-1945, a servit Corpul Medical al Armatei Române, după care (1946), împreună cu soţia a plecat în SUA unde a fost angajat pe post de cercetător la Universitatea Rockfeller din New York. Aici l-a cunoscut pe Albert Claude, adică pe cel ce l-a invitat să lucreze cu el în Departamentul de patologie celulară, devenindu-i discipol, şi alături de care a obţinut cele mai importante realizări ale carierei profesionale. Aici l-a întâlnit şi pe biochimistul Philip Siekevitz în colaborare cu care a combinat metodele de fracţionare a celulei cu microscopia electronică producând componenţi celulari omogeni morfologic şi stabilind rolul acestora ca un component major producător de energie.

Prin cercetările sale a ştiut să privească în interiorul celulei, i-a văzut măruntaiele şi a înţeles care sunt funcţiile lor specifice, îmbogăţind decisiv lumea medicală. Datorită lui se poate vorbi astăzi despre studiul celulei ca domeniu distinct în cercetarea medicală, considerată nucleul biologiei celulare la nivel mondial şi geniul său fiind confirmat la Stockholm de către Fundaţia Nobel.

Iată şi câteva secvenţe din viaţa personală. În 24 decembrie 1958, socrul său, ing. Nicolae Malaxa, petrecând Crăciunul cu familia, lui George Palade i-a adus cadou o carte a lui Werner Heisenberg: „Physics and Philosophy” (Fizică şi Filozofie) pe care i-a scris următoarea dedicaţie: „Doctorului George Palade. Anticipare la premiul Nobel”. Cu 16 ani înainte! A avut omul acesta o intuiţie valorică excepţională, având în vedere că la Rockefeller erau sute de cercetători valoroşi de toate naţiile. Sau, la fel s-a întâmplat şi cu mătuşa sa Didica (Alexandra Enăchescu Cantemir) care întreba: — Când a luat George Nobelul? Unul dintre nepoţi îi zicea: — Care Nobel, mătuşă? Unchiul George n-a luat niciun Nobel! Şi mătuşa, cam tare de urechi, striga: — Cum, n-a luat Nobelul? Nu-i nimic, las-c-o să-l ia! Premoniţii?! Sau ce?

El nu prea vorbea despre sine sau vorbea foarte puţin, iar când vorbea, o făcea la un mod glumeţ. Spre exemplu, când a fost invitat la Academia Pontificală din Roma, unde Papa Ioan Paul al II-lea i-a înmânat un Colan şi i l-a pus la gât, el i-a spus: „— Prea Sfinţite părinte, dar eu sunt ortodox, să ştiţi!”; „— N-are importanţă, dragă, la câte ai făcut matale pentru umanitate depăşeşte orice graniţă a confesiunii!” i-a răspuns înaltul prelat.

De-a lungul vieţii s-a bucurat şi de alte onoruri. Amintim câteva: în 1975, Academia Română l-a ales membru de onoare, în 1986, preşedintele SUA Ronald Reagan i-a decernat Medalia Naţională pentru Ştiinţă, în 2007, preşedintele Traian Băsescu l-a decorat cu Ordinul Naţional Steaua României în grad de Colan, plus alte distincţii şi funcţii primite. Astfel, la Institutul Rockefeller, a fost şeful Departamentului de Biologie Celulară, la Universitatea Yale, a fost conducător al Catedrei de Biologie Celulară, iar la Universitatea din California, a deţinut funcţia de decan pentru ştiinţă. Şi ... regretăm că nu putem da mai multe informaţii despre viaţa şi activitatea marelui om de ştiinţă român, decedat la 10.10.2008 în California, SUA.

Prof. **Ion Scarlat**
Foto: **sursa internet**

Medalia „*Centenarul naşterii lui Titu Maiorescu*”

La 15 februarie 1840, la Craiova, se năştea autorul celebrei teorii sociologice a „formelor fără fond”, Titu Maiorescu. Mama sa, Maria, era sora cărturarului episcop al Caransebeşului, Ioan Popazu. Tatăl său, Ioan, fiu de ţăran transilvănean, se numea de fapt Trifu, dar şi-a luat numele de Maiorescu pentru a sublinia înrudirea cu Petru Maior.

Între anii 1846 şi 1848, Titu Maiorescu a fost elev al şcolii primare din Craiova. În anul 1851, întreaga familie Maiorescu se muta la Viena, acolo unde tatăl său era salariat la Ministerul de Justiţie. După obţinerea titlurilor de doctor în filosofie şi licenţiat în drept la Berlin şi Paris, se întoarce în ţară, unde îşi începe cariera ca magistrat, apoi ca director de liceu şi profesor de filosofie la Universitatea din Iaşi.

În anul 1963, alături de prietenii săi Iacob Negruzzi, Petre Carp, Gheorghe Racoviţă, Theodor Rosetti şi Vasile Pogor, înfiinţează „Junimea”, o asociaţie culturală, dar şi un curent cultural şi literar, iar în anul 1867, pune bazele revistei „Convorbiri literare”.

În anul 1871, Titu Maiorescu îşi începe cariera politică. A devenit unul dintre liderii Partidului Conservator, ajunge ministru al cultelor şi al instrucţiunii publice, iar pe 28 martie 1912, Maiorescu a preluat preşedinţia Consiliului de Miniştri. Apogeul carierei sale politice îl constituie prezidarea, în 1913, a Conferinţei de pace de la Bucureşti, încheiată, în urma celui de-al doilea război balcanic, între Bulgaria pe de o parte şi România, Serbia, Muntenegru şi Grecia, pe de alta.

Filosof, critic literar, estetician, Titu Maiorescu a fost una dintre cele mai importante personalităţi ale culturii române, punându-şi amprenta ca fondator al Junimii, ca profesor şi rector al universităţilor de la Iaşi şi Bucureşti, ca deputat, ministru şi prim-ministru al României. Titu Maiorescu s-a stins din viaţă la 18 iunie 1917, fiind înmormântat la Cimitirul Bellu din Bucureşti.

În anul 1940, la centenarul naşterii sale, s-a luat iniţiativa de a se bate o medalie. Pe avers este redat bustul marelui critic literar, în profil spre stânga şi legenda circulară: 1840. TITU MAIORESCU. 1917. Pe revers apare o figură feminină, cu cotul stâng rezemat de un soclu de piatră pe care se află un opaiţ arzând iar în mâna dreaptă ţinând mai multe pergamente. În partea de sus a medaliei legenda: BIRVIT-AV GANDVL, iar pe feţele vizibile ale soclului: 1840 – 1940 şi LOGICA – CRITICA – POLITICA. Medalia a fost bătută în bronz patinat, după modelul conceput de Emil Beker şi are diametrul de 60 mm.

Veronica Cojocaru
Foto internet

România şi datoria sa externă (II)

Desigur că datoria externă a unei ţări este formată din sumele pe care le datorează la creditorii străini. Dar tot la fel de adevărat este că datoria externă este mai mică sau mai mare şi în funcţie de modul în care ştie şi poate să îşi recupereze sumele pe care le datorează străinii. Şi în acest aspect rezidă secretul gestionării finanţelor de care depinde soarta unei ţări. şi din păcate, la acest capitol nu stăm deloc bine, ba chiar stăm dezastruos. Este nevoie să spunem cât am pierdut, de fapt cât a pierdut pământul românesc, încă de pe vremea când el era getodacic, din timpuri străvechi? De la sutele de tone de aur şi argint ale tezaurului imens al dacilor descoperite şi cărate la Roma, după cucerirea acesteia de către Traian. Facem abstracţie de cât au fructificat romanii resursele pământului dacic şi să ne gândim cât au exploatat, au sustras, au furat şi au jecmănit în istoria noastră, toţi invadatorii şi stăpânii noştri, unguri, turci, austrieci, germani, ruşi şi care au mai fost, cât am putut să pierdem, îmbogăţindu-i pe alţii. Astăzi aceste popoare, statele lor, ar fi în mod

normal, prin legitimitatea dreptului istoric, datoare vândute către sărmana Românie a noastră, sufocată de datorii. Dar astea nu contează din păcate, nu mai umblă nimeni la umbrele trecutului istoric. Printre aceste umbre se află şi datoria pe care o are Germania, această mare putere a Europei contemporane şi a Uniunii Europene, faţă de ţara noastră şi care nu există în fapt pentru că aşa a fost situaţia istorică, cu referire la perioada interbelică, apoi cea comunismului şi a Războiului rece care a stopat orice acţiune în acest sens, iar apoi, după Revoluţia din 1989, când problema ei putea fi readusă în discuţie, din partea guvernanţilor României, ori nu s-a făcut, ori s-a renunţat în mod voit şi inconştient la ea, comentariile fiind de prisos...

Cititorii ar trebui să ştie că Germania are faţă de România o datorie de aproape 19 miliarde de euro, la momentul actual, cum rezultă în urma investigaţiilor iniţiate de jurnalişti şi economişti români, ce a început să curgă după Primul Război Mondial şi până la al Doilea Război Mondial inclusiv, mai precis până în 1944. Şi, ţineţi-vă bine, cu tot ce ar însemna dobânzi, penalităţi, din punct de vedere juridic, de atunci şi până în zilele noastre, unii specialişti estimează că s-ar ajunge la fantastica sumă de 99 miliarde de euro!!! Dar chiar şi aşa, în cuantumul de bază, ar fi o sumă care ar rezolva multe probleme financiare ale noastre, bineînţeles cu condiţia ca banii să fie folosiţi în mod cinstit şi profesionist de către guvernanţii noştri. Este vorba mai întâi despre ceea ce se datorează încă din Primul Război Mondial, din timpul perioadei de ocupaţie a Germaniei şi a Puterilor Centrale, 1916-1918, pentru că, chiar dacă după război, statelor învingătoare ale Antantei, deci şi României, li s-a alocat o cotă parte din reparaţiile sau despăgubirile de război, nu s-a primit nici pe departe din ceea ce se cuvenea. Aceasta se explică prin faptul că Germania postbelică a fost insolvabilă, a reuşit să evite sau să amâne mereu, prin diferite subterfugii, plata majorităţii sumelor, iar venirea lui Hitler la putere în 1933 a anulat orice despăgubire. De fapt, există un acord de reglementare a plăţilor din 1935 între Banca Naţională a României şi Casa de Compensaţie din Berlin care recunoaşte existenţa în continuare a datoriei neachitate faţă de România, introduse practic în balanţa ulterioară de plăţi dintre cele două state.

Ceva mai târziu, în martie 1944, România şi Germania nazistă au parafat un tratat economic şi un contract de clearing, prin care ţara noastră se obliga să livreze Berlinului diverse mărfuri. Contractul prevedea că Germania trebuia să plătească în mărci germane către Banca Naţională a României care achita apoi în lei românesti către exportatori. După 1990, după izbucnirea controversei, reprezentanţii Ministerului german de Finanţe au susţinut că România a renunţat la orice pretenţie financiară faţă de Germania, semnând Tratatul de Pace de la Paris, în 1947. Experţii au susţinut însă că răspunsul este incorect şi acesta este de fapt adevărul. Aceasta pentru că articolul 28 din Tratatul de Pace de la Paris prevedea că România renunţă la toate pretenţiile faţă de Germania „cu excepţia celor care rezultă din contracte şi alte obligaţii anterioare datei de 1 septembrie 1939, precum şi din drepturi dobândite înainte de aceeaşi dată”. Ca atare, sunt încă în vigoare obligaţiile financiare neachitate către statul român.

Aceste datorii care sunt confirmate prin documente, cele mai importante fiind Comisia Bergier, comisia de anchetă a Elveţiei, instituită în anul 1998, pentru a analiza tranzacţiile cu aur în timpului celui de al Doilea Război Mondial — având în vedere că aceste tranzacţii româno-germane s-au desfăşurat prin băncile elveţiene — dar şi însăşi Arhiva Germaniei sau Banca Reglementelor care joacă rolul de banca centrală a tuturor băncilor centrale. Deci sunt dovezi zdrobitoare, există surse primare care au fost scoase la iveală, iar statul român nu a semnat niciun act prin care să renunţe la aceste obligaţii financiare restante, extrem de substanţiale. S-a sesizat în cele din urmă şi BNR, care a recunoscut că există datorii şi creanţe ale Germaniei, dar totul degeaba. Dacă s-ar fi iniţiat un demers oficial prin intermediul autorităţilor române, Parlament, Guvern, Preşedinţie, ar fi existat probabil şanse ca această sumă să fie retrocedată în timp, total sau măcar parţial, sub o formă sau alta, şi aceasta ar fi dus desigur şi la scăderea datoriei externe având în vedere că nu ar mai fi fost necesare unele credite care se fac în cascadă în ultimii ani. Dar ai noştri conducători, mai ales în ultimii 10-12 ani, când dezbaterea a prins mai mult contur, nu au îndrăznit...

În urma informaţiilor care au devenit publice în spaţiul european, în 2010, Bundestagul a dezbătut această spinoasă problemă şi s-a recunoscut voalat că ar fi vorba de o sumă de circa 1,126 miliarde de mărci imperiale la acea vreme, dar mai mult de atât nu s-a făcut. Culmea, cancelarul Angela Merkel, ignorând acest fapt, într-o vizită în ţara noastră, în acelaşi an, parcă special programată, a solicitat accelerarea restituirii bunurilor expropriate în 1944 ale germanilor din România! Ale unor germani care, în majoritatea lor, fuseseră înregimentaţi în Partidul nazist şi sau în armata germană. A mai fost şi o discuţie prin Parlamentul European prin 2013, tot fără vreo urmare.

Din păcate, în urmă cu doar câţiva ani, deşi iniţial se părea că o iniţiativă oficială românească va demara, atât Senatul, la vot, cât şi Preşedinţia, s-au opus înfiinţării unei comisii care, pe baza probelor indubitabile, să analizeze datoria istorică a Germaniei către România, iar această şansă nu a fost fructificată. Desigur că nu s-a dorit să se facă acest lucru, nici măcar să se pună această problemă, pentru a se evita un eventual scandal diplomatic cu cel mai puternic stat, dirijor al Uniunii Europene şi, deci, să nu ne înrăutăţim relaţiile cu Uniunea. Foarte posibil, cum se vehiculează, au fost şi presiuni internaţionale pentru a nu căpăta amploare „incidentul”.

Cam aşa stă situaţia, concluzia să o desprindă cititorii...

Prof. **Victor Gabriel Osăceanu**
Foto:
https://www.antena3.ro/actualitate/sinteza-zilei-dovada-datoriei-de-19-miliarde-de-euro-a-germaniei-catre-romania-140100.html

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman

EUROPE DIRECT Teleorman - legătura TA cu Europa!

(Urmare din pag. 1)

În timpul discuţiilor, am aflat că una dintre priorităţile UE pentru anul 2022 şi

anume *O Europă pregătită pentru era digitală* a devenit o prioritate şi pentru adolescenţii „eminescieni”. Pandemia de COVID-19 a accelerat transformarea digitală a României, a determinat instituţiile de educaţie şi formare să-şi închidă uşile o perioadă lungă de timp şi să treacă rapid la predarea la distanţă - online. Odată cu această transformare, au fost clare lacunele şi deficienţele semnificative în ceea ce priveşte abilităţile digitale, conectivitatea şi utilizarea tehnologiilor în

educaţie. Pandemia ne-a atras atenţia atât asupra oportunităților, a riscurilor vieţii online, cât şi a necesităţii unui mediu digital mai bun şi mai sigur pentru noi toţi, dar mai ales pentru tinerii sub 18 ani. Iar elevii Şcolii „Mihai Eminescu” sunt conştienţi de aceste lucruri.

Nu puteam încheia lecţia de informare europeană fără a prezenta ***Conferinţa privind viitorul Europei*** şi a îndemna elevii să-şi **facă auzită vocea**, să-şi împărtăşească ideile şi soluţiile pe **platforma CoFE**, să se implice activ în proiecte cu aplicabilitate locală, dar şi europeană, în ***Anul European al Tineretului.***

Întâlnirea cu elevii şi cadrele didactice de la Şcoala Gimnazială „Mihai Eminescu” din Roşiori de Vede a fost

posibilă datorită doamnei profesoare ***Petia Firăscu***, directoarea instituţiei, a doamnei ***prof. Cristina Rădiţă*** – director adjunct, dar şi a doamnelor profesoare ***Mariana Opriş, Aurelia Subţirelu*** şi ***Daniela Mitu***.

Implicarea și motivarea elevilor, dar şi a cadrelor didactice de a participa la orele de informare europeană rămân unele dintre cele mai mari provocări şi satisfacţii ale echipei Centrului EUROPE DIRECT Teleorman. Acestea au fost şi motivele pentru care cel mai activ elev a fost premiat de către centrul european de informare, găzduit de Biblioteca Municipală „Gala Galaction” Roşiori de Vede, şi anume elevul *Mustafa TEKE* de la clasa a VIII-a C. Felicitări lui Mustafa, dar şi colegilor săi, care ne-au demonstrat, dacă mai era nevoie, că tinerii noştri îşi cunosc drepturile şi sunt dornici să fie implicaţi în acţiunile care le afectează prezentul şi viitorul!

Mai multe detalii despre acest eveniment, dar şi despre activitatea şi proiectele instituţiilor europene şi ale Centrului EUROPE DIRECT Teleorman găsiţi pe site-ul nostru: *www.edteleorman.ro,* dar şi pe paginile de social-media: facebook: *www.europedirectteleorma*; instagram: *EUROPE_DIRECT_Teleorman*; twitter: *ED_teleorman*. Aşteptăm să ne vizitaţi la sediul nostru din Roşiori de Vede, strada Dunării nr.54-56, judeţul Teleorman, sau să ne contactaţi la numărul de telefon: 0247464552. De asemenea, pe adresa de e-mail: *europedirect.teleorman@gmail.com* aşteptăm mesajele, propunerile sau solicitările voastre.

ÎMPREUNĂ CONSTRUIM VIITORUL EUROPEI!

• *Comisia Europenă își intensifică acțiunile de sprijinire a voluntariatului în rândul tinerilor*

În 2022 - Anul european al tineretului, Comisia Europeană a luat una dintre primele inițiative concrete, publicând, în luna ianuarie, o propunere de recomandare a Consiliului European privind voluntariatul în rândul tinerilor, pentru a facilita voluntariatul transnațional al tinerilor în cadrul Corpului european de solidaritate sau al altor programe la nivel național.

Recunoscând contribuția esențială a voluntariatului la dezvoltarea aptitudinilor și competențelor tinerilor și rolul său în depășirea cu succes a provocărilor societale, recomandarea propusă are rolul de a spori caracterul inclusiv, calitatea, recunoașterea și sustenabilitatea acțiunilor de voluntariat transnațional ale tinerilor. Oferind soluții la obstacolele rămase în calea mobilității pentru voluntariat, propunerea abordează lecțiile învățate în timpul pandemiei de COVID-19 și în cadrul punerii în aplicare a Corpului European de Solidaritate, care își va sărbători cea de-a cincea aniversare în 2022.

Propunerea Comisiei privind voluntariatul în rândul tinerilor invită statele membre, printre altele:

• să se asigure că accesul la activitățile de voluntariat transnațional reprezintă o posibilitate reală pentru toți tinerii, inclusiv pentru cei cu mai puține oportunități;

• să ia în considerare măsuri care să contribuie la dezvoltarea unui cadru legislativ și de punere în aplicare adecvat și clar pentru sănătatea, siguranța și securitatea participanților la activități de voluntariat transnațional;

• să promoveze un nivel ridicat de calitate a activităților de voluntariat, împreună cu organizatorii naționali;

• să ofere informații și să crească gradul de conștientizare cu privire la drepturile voluntarilor;

• să crească gradul de conștientizare cu privire la beneficiile activităților de voluntariat transnațional, prin activități de informare, orientare și de intervenție de proximitate;

• să promoveze cooperarea la nivel național și la nivelul UE între organizatorii care oferă oportunități de voluntariat transnațional;

• să sprijine activitățile de voluntariat care aduc o contribuție semnificativă la abordarea provocărilor legate de climă și de mediu;

• să exploreze noi tendințe și dimensiuni și formate alternative de voluntariat, cum ar fi voluntariatul digital și intergenerațional.

Comisia Europeană este pregătită să sprijine punerea în aplicare a recomandării prin mecanismele și instrumentele de cooperare ale Strategiei UE pentru tineret și prin programele pentru tineret ale UE, cum ar fi Erasmus+ și Corpul european de solidaritate. Comisia va facilita învățarea reciprocă și schimburile de experiențe între statele membre și partenerii relevanți, prin dezvoltarea de bune practici în ceea ce privește voluntariatul digital și cel intergenerațional și prin promovarea oportunităților de voluntariat și oferirea de informații cu privire la acestea prin Portalul european pentru tineret. De asemenea, Comisia va dezvolta și va promova în continuare instrumentele existente de validare ale UE pentru rezultatele învățării formale și informale (Europass, Youthpass) și va sprijini cercetarea și colectarea de date privind impactul pe termen lung al voluntariatului.

Ca urmare, Comisia Europeană invită statele membre să adopte în mod rapid propunerea privind acțiunile internaționale de voluntariat și de solidaritate ale tinerilor. Ea se angajează să prezinte rapoarte cu privire la utilizarea recomandării în contextul activității privind punerea în aplicare a Strategiei UE pentru tineret și al cadrului strategic de cooperare europeană în domeniul educației și formării, în contextul spațiului european al educației și dincolo de acesta.

Voluntariatul reprezintă o activitate importantă a tineretului european. Astfel, 34 % din tinerii europeni au declarat, în 2019, că au participat la activități organizate de voluntariat în ultimele 12 luni. Această cifră a crescut în mod constant, ea fiind de 24 % în 2011. Tinerii cetățeni ai Uniunii Europene pot lua parte la activități de voluntariat transfrontalier prin intermediul programului Corpul european de solidaritate sau în cadrul programelor naționale sau regionale care sprijină activitățile de voluntariat transfrontalier (în vigoare în Italia, Grecia, Suedia, Austria, Slovenia, Franța, Republica Slovacă, Belgia, Bulgaria, Republica Cehă, Finlanda, Germania, Irlanda, Luxemburg, Polonia, Malta și Spania). Bugetul total al programului Corpul european de solidaritate pentru perioada 2021-2027 este de 1 miliard EUR, peste 138 de milioane fiind disponibile în 2022.

2022 este Anul european al tineretului. Fă-ţi vocea auzită! IMPLICĂ-TE!

Sursa:
https://romania.representation.ec.europa.eu/news/